KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.7.2004
KOM(2004) 492 endelig

2004/0163 (AVC)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2004) 924}

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING: NØDVENDIGHEDEN AF, AT FORORDNINGERNE REVIDERES

Den 10. februar 2004 vedtog Kommissionen et forslag til finansielle overslag for den udvidede Europæiske Union med 27 medlemsstater for perioden 2007-2013 [KOM(2004) 101].

I sammenhæng hermed gav Kommissionen udtryk for, at det var nødvendigt at udbygge Unionens aktiviteter på en række centrale politikområder. Navnlig besluttede Kommissionen, at en vigtig del af den finansielle pakke skulle være en ambitiøs samhørighedspolitik.

Denne beslutning havde nøje sammenhæng med det arbejde, der var udført siden offentliggørelsen i 2001 af den anden samhørighedsrapport, som startede debatten om samhørighedspolitikkens fremtid i den udvidede Union [KOM(2001) 24]. Den 18. februar 2004 vedtog Kommissionen den tredje samhørighedsrapport [KOM(2004) 107], hvori der blev fremsat et detaljeret forslag til prioriteringen og gennemførelsen af den nye generation af programmer under samhørighedspolitikken for perioden 2007-2013. Forslaget har nøje sammenhæng med de generelle retningslinjer i Kommissionens meddelelse om det kommende finansielle overslag.

I den tredje samhørighedsrapport blev det konkluderet, at Unionens udvidelse til 25 medlemsstater og senere til 27 eller flere udgør en udfordring uden fortilfælde for Unionens konkurrenceevne og interne samhørighed. Udvidelsen har ført til, at kløften med hensyn til økonomisk udvikling er blevet større, at problemet med forskellene rent geografisk har forskudt sig i østlig retning, og at beskæftigelsessituationen er blevet vanskeligere:

– forskellene i BNP per capita mellem de 10 % af befolkningen, der bor i de mest velstående regioner, og de 10 %, der bor i de mindst velstående, er mere end fordoblet sammenholdt med situationen i EU-15

– i EU-25 bor 123 millioner – svarende til ca. 27 % af den samlede befolkning - i regioner med et per capita-BNP på mindre end 75 % af EU's gennemsnit mod 72 millioner svarende til 19 % af den samlede befolkning i EU-15. Fire ud af ti af disse medborgere bor i regioner i de 15 "gamle" medlemsstater, medens de øvrige seks er statsborgere i de 10 "nye" medlemsstater

– det vil være nødvendigt at skabe fire millioner job, hvis det gennemsnitlige beskæftigelsesniveau i de 10 nye medlemsstater skal bringes på højde med niveauet i resten af EU. I det udvidede EU er der også store forskelle i beskæftigelsen opgjort på grundlag af alder og køn.

Samtidig står hele Unionen over for udfordringer i forbindelse med en sandsynlig acceleration i den økonomiske omstrukturering som følge af globaliseringen, liberaliseringen af samhandelen, den teknologiske revolution, videnøkonomiens og vidensamfundets opbygning, den aldrende befolkning og den tiltagende indvandring.

Endelig er den økonomiske vækst i EU blevet føleligt langsommere siden 2001. Som følge deraf er arbejdsløsheden atter tiltaget i mange dele af Unionen med alle de sociale

konsekvenser, som dette indebærer. Som et springbræt til fremtiden bør Unionen fuldt ud udnytte de muligheder, som den aktuelle trend hen imod et opsving kan tilbyde.

I et forsøg på at forbedre de økonomiske resultater i EU fastlagde Unionens stats- og regeringschefer på et møde i marts 2000 i Lissabon en strategi, der tog sigte på at gøre EU til den mest vellykkede og konkurrencedygtige videnbaserede økonomi i verden i 2010. På Det Europæiske Råds møde i december 2000 i Nice blev Lissabon-målene vedrørende fattigdomsbekæmpelse omsat i en koordineret EU-strategi for social integrering. På Det Europæiske Råds møde i juni 2001 i Göteborg blev Lissabon-strategien udbygget, idet der blev lagt fornyet vægt på miljøbeskyttelse og sikring af et mere bæredygtigt udviklingsmønster.

Samhørighedspolitikken yder et vigtigt bidrag til virkeliggørelsen af disse mål. Vækst og samhørighed er nemlig elementer, der støtter hinanden. Ved at nedbringe forskellene bidrager Unionen til at sikre, at alle regioner og sociale grupper kan bidrage til og drage fordel af den overordnede økonomiske udvikling i Unionen. Traktatens artikel 3 og 158 afspejler dette syn, der i udkastet til forfatningstraktat er blevet udbygget ved indsættelse af en klarere reference til samhørighedens territoriale dimension.

Samhørighedspolitikken er også nødvendig i en situation, hvor der til andre EU-politikker knytter sig betydelige fordele kombineret med begrænsede, men geografisk koncentrerede omkostninger. Samhørighedspolitikken bidrager til at sprede fordelene. Ved at foregribe forandringer og lette tilpasningen kan samhørighedspolitikken bidrage til at begrænse de negative virkninger.

Af denne årsag skal samhørighedspolitikken i alle sine dimensioner betragtes som en integrerende del af Lissabon-strategien, også selv om den "policy design", der ligger til grund for Lissabon-vedtagelsen, i dag skal kompletteres og ajourføres, således som Kommissionen har fremhævet det i sit forslag til det kommende finansielle overslag. Samhørighedspolitikken skal med andre ord rumme Lissabon- og Göteborg-målene og gøres til et centralt hjælpemiddel ved virkeliggørelsen deraf via de nationale og regionale udviklingsprogrammer.

En styrkelse af den regionale konkurrenceevne ved hjælp af målrettede investeringer overalt i Unionen og en sikring af økonomiske muligheder, som bistår folk med at udnytte deres evner fuldt ud, vil således øge EU-økonomiens samlede vækstpotentiale til gavn for alle. Ved at sikre en mere afbalanceret spredning af den økonomiske aktivitet i Unionen bidrager regionalpolitikken til at mindske presset fra overdreven koncentration, overbelastning og flaskehalse.

Reformen af samhørighedspolitikken bør også gøre det muligt at sikre større effektivitet, gennemsigtighed og politisk ansvarlighed. Dette kræver først og fremmest, at der fastlægges en strategisk approach for politikken, som fastsætter dens prioritering, sikrer koordination med det økonomiske og sociale styringssystem og gør en regelmæssig og åben gennemgang af fremskridtet mulig. Det gør det hensigtsmæssigt med en yderligere forenkling af forvaltningssystemet ved at indføre differentiering og proportionalitet i sammenhæng med forsvarlig økonomisk forvaltning. Desuden er det nødvendigt yderligere at decentralisere ansvaret til partnere lokalt i medlemsstater og regioner samt lokale myndigheder.

Nærværende udkast til forordning udgør Kommissionens forslag vedrørende den kommende generation af programmer for samhørighedspolitikken. Det udgør det grundlag, hvorpå Rådet i henhold til artikel 55 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse

af generelle bestemmelser for strukturfondene skal tage den nævnte forordning op til revision senest den 31. december 2006. Efter Kommissionens opfattelse er det nødvendigt at udstede forordningerne i løbet af 2005 for at anvende 2006 til programmeringen for perioden 2007-2013.

2. DEN NYE ARKITEKTUR I EU'S SAMHØRIGHEDSPOLITIK EFTER 2006

Kommissionen foreslår, at de foranstaltninger, hvortil der ydes støtte via samhørighedspolitikken, fokuserer på investeringer inden for et begrænset antal prioriterede opgaver for EU i overensstemmelse med Lissabon- og Göteborg-agendaerne, hvor fællesskabsstøtten kan forventes at få en løftestangseffekt og skabe en betydelig merværdi. I overensstemmelse dermed foreslår Kommissionen for de operationelle programmers vedkommende følgende liste over et begrænset antal centrale temaer: innovation og videnøkonomi, miljø og risikoforebyggelse samt adgang og tjenester af almen økonomisk interesse. For de beskæftigelsesrelaterede programmers vedkommende vil hovedvægten blive lagt på gennemførelse af de reformer, der er nødvendige for at opnå fuld beskæftigelse, forbedre kvaliteten og produktiviteten på arbejdspladsen og fremme den sociale integrering og samhørigheden i overensstemmelse med retningslinjerne og henstillingerne under den europæiske beskæftigelsesstrategi (EBS).

Koncentration om tre EU-mål

Virkeliggørelsen af de prioriterede temaer bør tilrettelægges på grundlag af en forenklet og mere gennemsigtig ramme, hvor den fremtidige generation af programmer grupperes under tre overskrifter: konvergens, regional konkurrenceevne og beskæftigelse samt territorialt samarbejde.

2.1. Konvergens

"Konvergens"-målet vedrører de mindre udviklede medlemsstater og regioner, der i henhold til traktaten er den højest prioriterede opgave for EU's samhørighedspolitik. Ifølge traktaten bør EU "formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikter" (artikel 158). Udvidelsen vil føre en hidtil uset forøgelse af forskellene inden for Unionen med sig, og det vil kræve en langsigtet og vedholdende indsats at få nedbragt disse.

Dette mål vedrører først og fremmest de regioner, hvis BNP per capita er på mindre end 75 % af EU's gennemsnit. Det centrale mål for samhørighedspolitikken bør i denne sammenhæng være at fremme vækstforstærkende betingelser og faktorer, som fører til reel konvergens. Strategierne bør omfatte planer for udviklingen i konkurrenceevnen og beskæftigelsen på lang sigt.

Kommissionen foreslår også, at der under denne prioriterede opgave ydes midlertidig støtte til de regioner, hvis BNP per capita ville have været på mindre end 75 % af EU's gennemsnit, hvis dette var beregnet for EU-15 (den såkaldte statistiske virkning af udvidelsen). Der er her tale om regioner, hvor de objektive forhold ikke er ændret, selv om deres BNP per capita relativt set vil være højere i den udvidede Union. Af retfærdighedshensyn og for at gøre det muligt for de pågældende regioner at føre konvergensprocessen til ende vil støtten til de såkaldte "nedtrapnings"-regioner i den nuværende generation være højere end det, der blev besluttet i 1999 i Berlin.

Programmerne bør støttes med økonomiske midler fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden i overensstemmelse med de i traktaten fastsatte principper.

Samhørighedsfonden vil finde anvendelse på medlemsstater med et BNP på mindre end 90 % af EU's gennemsnit. Støtten fra Samhørighedsfonden vil være betinget af, at betingelserne om økonomisk konvergens er opfyldt, og at der er taget hensyn til det nødvendige i at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud i henhold til traktatens artikel 104.

I overensstemmelse med prioriteringen i det finansielle overslag vil Samhørighedsfonden øge sit bidrag til bæredygtig udvikling. I denne henseende vil de transeuropæiske transportnet, især projekterne af europæisk interesse, og miljøinfrastrukturerne vedblivende være de centrale prioriterede opgaver. For at nå en passende balance og tage hensyn til de nye medlemsstaters særlige behov er det også planlagt at støtte projekter inden for bl.a. jernbane, søtransport, indre vandveje, programmer for multimodal transport uden for TEN-T, bæredygtig transport i byer og miljømæssigt vigtige investeringer på de centrale områder effektiv energianvendelse og vedvarende energi.

Der vil også blive lagt betydelig vægt på styrkelse af den institutionelle kapacitet og den offentlig forvaltnings effektivitet, herunder evnen til at forvalte strukturfondene og Samhørighedsfonden.

2.2. Regional konkurrenceevne og beskæftigelse: forudse og fremme forandringer

Medens aktiviteter i de mindst udviklede medlemsstater og regioner vedblivende er de højest prioriterede opgaver for samhørighedspolitikken, findes der en række vigtige udfordringer, som vedrører alle EU's medlemsstater, såsom den rivende økonomiske og sociale udvikling og omstruktureringer, handelsglobaliseringen, udviklingen hen imod en videnbaseret økonomi og et videnbaseret samfund, den aldrende befolkning, tiltagende indvandring, arbejdskraftmangel i vigtige sektorer og problemer med social integrering.

I denne sammenhæng har Unionen en vigtig rolle at spille. For samhørighedspolitikken uden for de mindst udviklede medlemsstater og regioner foreslår Kommissionen en dobbelt approach:

– For det første skal samhørighedspolitikken via regionale programmer finansieret af EFRU bistå regionerne og de regionale myndigheder med at forudse og fremme økonomiske forandringer i industri-, by- og landområder ved at forbedre deres konkurrenceevne og gøre dem mere attraktive under skyldig hensyntagen til de eksisterende økonomiske, sociale og territoriale forskelle.

– For det andet skal samhørighedspolitikken via programmer finansieret af ESF bistå støttemodtagerne med at forudse og tilpasse sig økonomiske forandringer i overensstemmelse med policy-prioriteringen under den europæiske beskæftigelsesstrategi (EBS) ved at støtte politikker, der tager sigte på fuld beskæftigelse, kvalitet og produktivitet på arbejdspladsen samt social integrering.

Under de nye regionale programmer, der finansieres af EFRU, foreslår Kommissionen en strengere koncentration af aktiviteterne om de tre prioriterede temaer: innovation og videnøkonomi, miljø og risikoforebyggelse samt øget tilgængelighed og tjenester af almen økonomisk interesse.

Den eneste finansieringskilde for de nye programmer vil være EFRU. Ud fra et ressourceallokeringssynspunkt skal der sondres mellem to grupper regioner:

– De regioner, der i øjeblikket er berettigede til støtte under mål 1, og som ikke opfylder kriteriet om konvergensprioritet, selv uden den statistiske virkning af udvidelsen. Der vil blive ydet sådanne regioner støtte på et overgangsgrundlag (under overskriften "optrapning"), som vil følge et forløb svarende til forløbet for regioner, der ikke længere er berettigede til støtte under mål 1 i perioden 2000-2006.

– Alle andre regioner i Unionen, som hverken er omfattet af konvergensprogrammerne eller af den ovenfor nævnte "optrapnings"-støtte.

Hvad angår de operationelle programmer, der finansieres af ESF, foreslår Kommissionen i overensstemmelse med EBS-målene og -retningslinjerne, at gennemførelsen af beskæftigelseshenstillingerne forstærkes, og at den sociale integrering udbygges.

I dette øjemed bør støtten fokusere på fire policy-prioriteter, der er afgørende for gennemførelsen af EBS, og for hvis vedkommende EU-støtten kan betyde et ekstra plus: forbedring af arbejdstageres og virksomheders tilpasningsevne, øget adgang til beskæftigelse og udvidet arbejdsmarkedsdeltagelse, udbygning af den sociale integrering og bekæmpelse af forskelsbehandling samt fremme af reformer på områderne beskæftigelse og integrering.

2.3. Europæisk territorialt samarbejde

På baggrund af erfaringerne med det nuværende INTERREG-initiativ foreslår Kommissionen, at der indføres et nyt mål, som har til formål at fremme en harmonisk og afbalanceret integrering af Unionens territorium ved at støtte samarbejdet mellem dens forskellige komponenter om spørgsmål af EU-rækkevidde på det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale niveau.

Indsatsen vil blive finansieret af EFRU og fokusere på integrerede programmer, der forvaltes af én myndighed med henblik på virkeliggørelse af centrale EU-prioriteringer i tilknytning til Lissabon- og Göteborg-agendaerne.

Alle regioner langs de interne landegrænser og visse regioner langs de eksterne landegrænser samt visse søgrænser i tilknytning dertil vil være berettigede til støtte under det grænseoverskridende samarbejde. Sigtet vil være at fremme fælles løsninger på fælles problemer for nabomyndigheder såsom udvikling af byer, landdistrikter og kystområder og udbygning af økonomiske forbindelser mellem smv'er og netværker for disse.

For så vidt angår de mere generelle foranstaltninger til fremme af det tværnationale samarbejde, opfordres medlemsstaterne og regionerne til at vurdere nytten og effektiviteten af de nuværende 13 zoner for tværnationalt samarbejde (defineret under INTERREG IIIB) i lyset af udvidelsen. Målet vil være i samarbejde med Kommissionen at fastlægge en række zoner for tværnationalt samarbejde, som er tilstrækkeligt sammenhængende, og hvor der er fælles interesser at varetage og fælles muligheder at fremme. Der er planer om, at et sådant samarbejde skal fokusere på strategiske prioriteter af tværnational karakter såsom FoU, miljø, risikoforebyggelse og integreret vandforvaltning.

Endelig foreslår Kommissionen, at regionerne i fremtiden optager foranstaltninger på området interregionalt samarbejde i deres regionale programmer. For at opnå dette skal der i de

regionale programmer afsættes passende midler til udvekslinger, samarbejde og netværksarbejde med regioner i andre medlemsstater.

3. EN INTEGRERET REAKTION PÅ TERRITORIALE SÆRTRÆK

Som led i en effektiv samhørighedspolitik skal der tages hensyn til de særlige behov i og øvrige særtræk ved territorier såsom Unionens fjernområder, øer og bjergområder, de tyndt befolkede områder langt nordpå i Unionen og visse af Unionens grænseområder.

Desuden skal der på passende vis ydes støtte til byfornyelse, landdistrikter og fiskeriafhængige områder, således at der sikres komplementaritet og sammenhæng med de særlige finansielle instrumenter for landbrug og fiskeri.

Kommissionen agter derfor inden for konvergensmålet at afsætte særlige midler til kompensation for de særlige begrænsninger, der gælder for fjernområderne, således som det er anerkendt i traktatens artikel 299, stk. 2, og ønsket af Det Europæiske Råd på dettes møde den 21.-22. juni 2002 i Sevilla. Desuden vil der under de nye programmer for "europæisk territorialt samarbejde" blive optaget en naboskabsforanstaltning "Grand Voisinage" med det formål at lette samarbejdet med nabolandene.

Da problemerne med tilgængelighed og afsides beliggenhed i forhold til de store markeder er særligt akutte for mange øer, bjergområder og tyndt befolkede regioner, navnlig langt nordpå i Unionen, vil der ved tildelingen af midler til den prioriterede opgave regional konkurrenceevne og beskæftigelse blive taget hensyn til disse ved hjælp af "territoriale" kriterier, som afspejler den relativt ugunstige situation for regioner med geografiske handicap.

Medlemsstaterne bør i forbindelse med målretningen af midler inden for de regionale programmer sørge for, at der tages hensyn til disse regioners særtræk. For at fremme mere omfattende foranstaltninger i disse til tider negligerede områder og for at tage hensyn til de højere offentlige investeringsudgifter opgjort per capita foreslås det, at der i den kommende periode indrømmes territorier med permanente geografiske handicap en forhøjelse af den maksimale EU-støtte.

Med udgangspunkt i URBAN-initiativets succeshistorier agter Kommissionen at øge byspørgsmålenes vægt ved fuldt ud at integrere foranstaltninger på dette område i de regionale programmer. Det vil være nødvendigt i de regionale programmer at angive, hvorledes bymæssige foranstaltninger træffes, og hvorledes videredelegeringen af ansvaret for disse foranstaltninger til byernes myndigheder tilrettelægges.

4. EN BEDRE ORGANISERING AF DE INSTRUMENTER, DER VIRKER I LANDDISTRIKTER OG TIL FORDEL FOR EN OMSTRUKTURERING AF FISKERISEKTOREN

Kommissionen foreslår, at rollen for de forskellige instrumenter til støtte for udvikling af landdistrikter og fiskerisektoren forenkles og klarlægges. De nuværende instrumenter for udviklingspolitikken for landdistrikter vil blive samlet i ét instrument under den fælles landbrugspolitik med det formål at:

– forbedre landbrugssektorens konkurrenceevne via støtte til omstrukturering

– forbedre miljøet og landdistrikterne via støtte til arealforvaltning, herunder samfinansiering af udviklingsforanstaltninger for landdistrikter vedrørende Natura 2000-naturbeskyttelsesområder

– forbedre livskvaliteten i landdistrikter og fremme diversificeringen af den økonomiske aktivitet via foranstaltninger rettet mod landbrugssektoren og andre aktører i landdistrikterne.

Det nuværende EU-initiativ, LEADER+, vil blive optaget i hovedprogrammeringen.

Tilsvarende vil foranstaltninger til fremme af omstrukturering af fiskerisektoren efter planen blive samlet i ét instrument, som bør fokusere på ledsageforanstaltninger til imødekommelse af fiskerisektorens omstruktureringsbehov og på foranstaltninger til forbedring af arbejds- og levevilkårene i områder, hvor fiskerisektoren, herunder akvakultur, spiller en vigtig rolle.

Det er en vigtig del af disse forslag, at de økonomiske midler, der overføres fra samhørighedspolitikken til disse nye instrumenter, vedblivende vil blive anvendt på en sådan måde, at der opnås samme koncentrationsgrad som i dag i arbejdet med at bistå de mindre udviklede regioner og lande, der er omfattet af konvergensprogrammerne.

Uden for disse aktiviteter vil samhørighedspolitikken efter planen støtte diversificeringen af landøkonomien og de fiskeriafhængige områder, så de i mindre omfang beskæftiger sig med traditionelle aktiviteter.

5. FORENKLING OG DECENTRALISERING: ET NYT GENNEMFØRELSESSYSTEM

Medens samhørighedspolitikken har demonstreret sin evne til at gennemføre kvalitetsprogrammer og projekter af europæisk interesse på lokalt plan, har der været en del problemer med forvaltningen af de løbende programmer.

Kommissionen agter derfor at opretholde samhørighedspolitikkens nøgleprincipper – programmering, partnerskab, samfinansiering og evaluering. Den foreslår dog, at politikken gøres mere effektiv ved gennemførelse af en række reformer, som tager sigte på for det første at anspore til en mere strategisk programmeringsapproach, for det andet at indføre en yderligere decentralisering af ansvaret til partnerskaber lokalt i medlemsstaterne og regionerne og til lokale myndigheder, for det tredje at forbedre resultaterne og kvaliteten af programmer, der samfinansieres, via et udbygget og mere gennemsigtigt partnerskab og klare og mere stringente overvågningsmekanismer og for det fjerde at forenkle forvaltningssystemet ved at indføre mere gennemsigtighed, differentiering og proportionalitet, samtidig med at der sikres en forsvarlig økonomisk forvaltning.

5.1. En mere strategisk tilpasning til Unionens prioriterede opgaver

Kommissionen foreslår, at Rådet forud for den nye programmeringsperiode og på grundlag af et forslag fra Kommissionen vedtager en overordnet strategi for samhørighedspolitikken med klare prioriteringer for medlemsstater og regioner, og at Europa-Parlamentet afgiver en udtalelse derom.

Denne strategiske approach bør være vejledende for gennemførelsen af politikken og gøre den politiske ansvarlighed derfor større. Den vil bidrage til en mere entydig fastlæggelse af det ønskede synergiomfang mellem samhørighedspolitikken og Lissabon- og Göteborg-

agendaerne og forstærke overensstemmelsen med de generelle økonomisk-politiske retningslinjer og den europæiske beskæftigelsesstrategi.

Hvert år bør EU's institutioner undersøge, hvor langt man er kommet med de strategiske prioriteter samt de opnåede resultater på grundlag af en rapport fra Kommissionen, som resumerer medlemsstaternes situationsrapporter.

Desuden foreslår Kommissionen, at systemet forenkles yderligere inden for en række centrale aspekter.

5.2. Programmering

Programmeringssystemet vil blive forenklet som følger:

I politisk henseende: på grundlag af de af Rådet vedtagne strategiske retningslinjer bør hver enkelt medlemsstat udarbejde et nationalt rammedokument om sin udviklingsstrategi, hvorom der bør forhandles med Kommissionen, og som bør udgøre rammen for udarbejdelsen af de tematiske og regionale programmer, men ikke – som den nuværende EF-støtteramme – spille en rolle som forvaltningsinstrument.

I operationel henseende: på grundlag af policy-dokumentet bør Kommissionen vedtage nationale og regionale programmer for hver enkelt medlemsstat. Programmerne bør kun fastlægges på et aggregeret niveau eller et prioritetsniveau med hovedvægten lagt på de vigtigste aktiviteter. Yderligere detaljer, som i dag fremgår af det såkaldte "programtillæg", bør skrinlægges, og det samme gælder forvaltningen pr. foranstaltning.

Antallet af fonde vil blive begrænset til tre (EFRU, ESF og Samhørighedsfonden) sammenholdt med de nuværende seks.

Modsat hvad der er tilfældet for de nuværende flerfondsprogrammer, bør den fremtidige EFRU- og ESF-indsats tage sigte på kun at fungere med én fond pr. program. I den henseende bør den enkelte fonds funktion gøres mere sammenhængende ved at gøre det muligt for EFRU og ESF at finansiere residuelle aktiviteter med tilknytning til menneskelig henholdsvis fysisk kapital. Finansieringen af disse aktiviteter bør begrænses og knyttes direkte til hovedområderne for den enkelte fonds aktiviteter. Dette vil antagelig både gøre det muligt at forenkle programmeringen og gøre den mere effektiv.

Samhørighedsfonden og EFRU vil følge ét programmeringssystem, når der er tale om transport- og miljøinfrastrukturer. Store projekter bør vedtages særskilt af Kommissionen, men forvaltes inden for de relevante programmer.

5.3. Finansforvaltning og finanskontrol

Med hensyn til delt forvaltning er et af hovedmålene for den fremtidige forskriftspakke for programmeringsperioden 2007-2013 klart på grundlag af de indhøstede erfaringer med det nuværende lovkompleks at afgrænse rammen for, egenarten af og ansvarsfordelingen mellem de forskellige aktører, der medvirker ved gennemførelsen af EU's budget. Dette omfatter på den ene side medlemsstaterne og de gennemførende myndigheder og på den anden side Kommissionen. I den henseende vil en klarlæggelse af ansvaret bidrage til at forbedre systemets efficiens, effektivitet og overordnede balance.

Forvaltnings- og kontrolsystem

Udkastet til forordning om generelle bestemmelser for EFRU, ESF og Samhørighedsfonden øger sammenhængen og gennemsigtigheden i fondenes forvaltnings- og kontrolsystemers overordnede arkitektur:

– sammenhængen, fordi mindstekravene til kontrol- og revisionssystemerne på alle processens niveauer og de forskellige aktørers respektive opgaver og forpligtelser defineres tydeligt

– gennemsigtigheden, fordi det er nødvendigt, at de forskellige aktører, der er omfattet af kontrollen, får kendskab til resultaterne af hver parts kontrol med henblik på at forbedre systemets efficiens, effektivitet og overordnede balance.

I udkastet til forordning fastlægges et fælles grundlag i form af et sæt mindstekrav, som ethvert forvaltningssystem og internt kontrolsystem, der medvirker ved forvaltningen af fondene, skal efterleve, samt medlemsstaternes og Kommissionens ansvar for, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes. I dette øjemed påser medlemsstaterne, at der er vished for forvaltnings- og kontrolsystemerne:

– ved periodens begyndelse via et uafhængigt revisionsorgans udtalelse om systemet

– hvert år via revisionsmyndighedens udtalelse understøttet af en årlig kontrolrapport

– ved periodens afslutning via en påtegning på den afsluttende udgiftsoversigt.

Når Kommissionen på grundlag af sine egne revisioner og nationale revisioner har vished for de nationale forvaltnings- og kontrolsystemers eksistens og hensigtsmæssige funktionsmåde, vil den kunne basere sin vished for de anførte udgifters lovlighed og formelle rigtighed på resultaterne af de nationale kontrolforanstaltninger. Den vil derfor kunne begrænse sine egne revisioner på stedet til situationer, hvor der er ekstraordinære omstændigheder.

Tilsvarende foreslås det, at omfanget af EU's indgriben i forvaltning, evaluering og kontrol blandt andet gøres afhængigt af støttens størrelse. Ifølge udkastet til generel forordning kan medlemsstaterne anvende deres egne regler og forvaltnings- og kontrolstrukturer, når det nationale bidrag er tydeligt dominerende. Denne mulighed står kun åben, hvis Kommissionen har vished for de nationale forvaltnings- og kontrolsystemers pålidelighed.

Additionalitetsprincippet – ifølge hvilket EU's midler snarere supplerer end erstatter nationale midler – vil vedblivende være et centralt princip for samhørighedspolitikken. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet vil Kommissionen imidlertid kun efterprøve anvendelsen deraf inden for "konvergens"-målet. Ansvaret for, at additionalitetsprincippet finder anvendelse inden for programmerne "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" og "europæisk territorialt samarbejde", påhviler medlemsstaterne.

Finansforvaltning

Med hensyn til finansforvaltning indføres to vigtige aspekter for at forenkle systemet. Således vil udbetalingerne blive foretaget på de prioriterede opgavers niveau og ikke længere på foranstaltningernes niveau, som det er tilfældet i dag. Desuden vil EU's bidrag kun blive

beregnet på grundlag af de offentlige udgifter. Betalingssystemet (acontobetaling og godtgørelse) og princippet om automatisk frigørelse opretholdes.

Desuden indeholder udkastet til forordning forslag til indførelse af en procedure for afbrydelse, tilbageholdelse og suspension af betalinger i tilfælde af alvorlige problemer på det tidspunkt, hvor anmodningen om mellemliggende betaling indgives.

For at forenkle finansforvaltningen foreslår Kommissionen, at der tillades delvis afslutning af programmer vedrørende aktiviteter, der er afsluttet. Tidsplanen for denne afslutning fastsættes af den enkelte medlemsstat.

Udgifters støtteberettigelse bør i vid udstrækning bestemmes af nationale regler; dette gælder dog ikke et begrænset antal områder såsom momsområdet, hvor EU's regler fortsat skal finde anvendelse.

5.4. Koncentration af midler

Midlerne bør fortsat overvejende koncentreres om de fattigste medlemsstater og regioner med hovedvægten lagt på de nye medlemsstater. På de enkelte udviklingsprogrammers niveau bør koncentrationen opnås ved at fokusere på Lissabon- og Göteborg-prioriteringerne og, i "konvergens"-regionerne, på opbygning af institutionel kapacitet.

Hvad angår programmerne til sikring af regionernes konkurrenceevne, har den nuværende prioritering (under mål 2) af placeringen af støtteområderne på kommune-, lokalsamfunds- og distriktsplan betydet, at koncentrationen næsten udelukkende er blevet forstået mikrogeografisk. Selv om geografisk koncentration af midler om de hårdest ramte områder eller delområder fortsat skal lægge beslag på en væsentlig del af indsatsen i fremtiden, skal det også anerkendes, at sådanne områders fremtidsudsigter hænger nøje sammen med udviklingen i regionen som helhed.

Som det er anerkendt af mange regioner, kræver dette, at der udarbejdes en sammenhængende strategi for hele regionen som en metode til afklaring af dens svageste deles behov. For fremtiden foreslås det derfor, at det nuværende system med micro-zoning opgives, således at det ved udarbejdelsen af programmerne til sikring af regionernes konkurrenceevne i partnerskab med Kommissionen bliver muligt at fastlægge den rette balance mellem den geografiske koncentration og andre former for koncentration.

Dette vil næppe føre til nogen udvanding af indsatsen i forbindelse med anvendelsen af EU's økonomiske midler. Under overskriften "regional konkurrenceevne" bør den geografiske, tematiske og økonomiske koncentration af hvert operationelt program begrundes.

I forbindelse med partnerskabet bør ansvaret for koncentrationen af de økonomiske midler om temaer, der er nødvendige for at afhjælpe de økonomiske, sociale og territoriale forskelle på regionalt plan, i første række påhvile regionerne. Kommissionen bør efterprøve og bekræfte overensstemmelsen på det tidspunkt, hvor programmerne vedtages.

Endelig bør der via princippet om frigørelse af uudnyttede midler ("n+2-reglen"), som er en disciplin, der er enestående for regional- og samhørighedspolitikken, opretholdes et stærkt incitament til en effektiv og hurtig gennemførelse af programmerne.

5.5. Opprioritering af resultater og kvalitet

Effektivitet forudsætter større fokusering på virkning og resultater og en bedre definition af de resultater, der skal opnås. Generelt bør samhørighedspolitikkens effektivitet forbedres ved indførelse af en årlig dialog med EU's institutioner for – på grundlag af Kommissionens årsrapport – at drøfte, hvor langt man er kommet med de nationale og regionale programmer, samt resultaterne heraf med henblik på at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden over for institutioner og borgere.

Evaluering før, under og efter programmernes afslutning bør fortsat være af væsentlig betydning for den overordnede indsats for at sikre kvaliteten. Desuden foreslår Kommissionen, at der oprettes en EU-resultatreserve, hvis vigtigste mål er at belønne medlemsstater og regioner, der er tættest på at have nået de aftalte mål.

Endelig foreslår Kommissionen, at medlemsstaterne inden for deres nationale tildeling afsætter en lille reserve, som gør det muligt for dem hurtigt at reagere på uventede sektormæssige eller lokale begivenheder i form af omstrukturering i industrien eller virkninger af handelsaftaler. Denne reserve bør anvendes til yderligere støtte til ramte arbejdstagere og diversificering af økonomien i de berørte områder, idet den bør fungere som et supplement til de nationale og regionale programmer, der efter planen skal udgøre hovedinstrumentet for omstrukturering i afventning af økonomiske forandringer.

De foreslåede ændringer vil antagelig sikre større gennemsigtighed i forbindelse med politikkens gennemførelse, da de letter borgernes og virksomhedernes muligheder for at gøre sig bekendt hermed og derved øger antallet af projekter, der fremlægges, og bidrager til at give et større udbytte af de investerede midler via øget konkurrence om støtten.

6. ØKONOMISKE MIDLER

De økonomiske midler, der afsættes til samhørighedspolitikken, afspejler den udvidede Unions ambition om at fremme vækst og jobskabelse i dens mindre velstillede områder. For perioden 2007-2013 foreslår Kommissionen, at der afsættes 336,1 mia. EUR (svarende til 373,9 mia. EUR før overførslerne til de foreslåede enkeltinstrumenter for landdistrikter og fiskeri) til støtte for den nye samhørighedspolitiks tre prioriterede opgaver.

Den vejledende fordeling af dette beløb mellem den nye politiks tre mål bør være følgende:

– Ca. 78 % til målet om "konvergens" (mindre udviklede regioner, samhørighedsfond og "statistisk virkning"-regioner) med hovedvægten lagt på støtte til de tolv nye medlemsstater. Absorptionsgrænsen ("capping") for finansielle overførsler til en given medlemsstat under samhørighedspolitikken vil blive fastholdt på de nuværende 4 % af det nationale BNP under skyldig hensyntagen til beløbene under instrumenterne for udvikling af landdistrikter og fiskeri. De regioner, der er omfattet af den såkaldte statistiske virkning, bør nyde godt af en særlig aftagende tildeling under konvergensmålet med henblik på at lette deres "nedtrapning".

– Ca. 18 % til målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse". Uden for optrapningsregionerne bør forholdet mellem de regionale programmer, der finansieres af EFRU, og de nationale programmer, der finansieres af ESF, være 50-50.

– Ca. 4 % til målet om "europæisk territorialt samarbejde".

Ved fordelingen af de økonomiske midler mellem medlemsstaterne foreslår Kommissionen, at der anvendes den metode baseret på objektive kriterier, der på tidspunktet for Det Europæiske Råds møde i Berlin (1999) blev anvendt på "konvergens"-prioriteten, under hensyn til det nødvendige i at være retfærdig over for de regioner, der påvirkes af udvidelsens statistiske virkning.

Midlerne til målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" bør fordeles mellem medlemsstaterne af Kommissionen på grundlag af EU's økonomiske, sociale og territoriale kriterier.

Endelig bør befolkningstallet i støtteregionerne og de pågældende medlemsstaters samlede befolkning være afgørende for fordelingen af midlerne under målet om "europæisk territorialt samarbejde".

2004/0163 (AVC)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 161,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[1],

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet[2],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[3],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[4],

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge traktatens artikel 158 skal Fællesskabet udvikle og fortsætte sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed, og det skal navnlig stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen for de mindst begunstigede områder eller øer, herunder landdistrikterne, og ifølge artikel 159 skal Fællesskabet støtte denne indsats gennem strukturfondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter.

(2) Samhørighedspolitikken bør bidrage til at forbedre vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse under hensyntagen til Fællesskabets prioriterede opgaver til sikring af bæredygtig udvikling som fastsat af Det Europæiske Råd på møderne i Lissabon og Göteborg.

(3) De økonomiske, sociale og territoriale forskelle på såvel regionalt som nationalt plan er tiltaget i det udvidede Fællesskab. Konkurrenceevnen og beskæftigelsen bør derfor forbedres overalt i Fællesskabet.

---

1 EUT C […] af […], s. […].
2 EUT C […] af […], s. […].
3 EUT C […] af […], s. […].
4 EUT C […] af […], s. […].

(4) Væksten i antallet af lande- og søgrænser i Unionen og udvidelsen af dens territorium betyder, at merværdien af det grænseoverskridende, tværnationale og interregionale samarbejde i Unionen bør øges.

(5) Samhørighedsfondens arbejde bør integreres i programmeringen af strukturstøtten med henblik på at sikre større sammenhæng mellem de forskellige fonde.

(6) I henhold til artikel 55 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/99 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene[5] tager Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen den pågældende forordning op til revision senest den 31. december 2006. For at gennemføre den ved denne forordning foreslåede reform af fondene bør forordning (EF) nr. 1260/99 ophæves.

(7) Den rolle, som de forskellige instrumenter, der yder støtte til udvikling af landdistrikter, dvs. forordning (EF) nr. […], og til fiskerisektoren, dvs. forordning (EF) nr. […][6], bør fastlægges, og de bør integreres i instrumenterne under den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik; disse instrumenter bør koordineres med instrumenterne under samhørighedspolitikken.

(8) De fonde, der yder støtte under samhørighedspolitikken, begrænses derfor til Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) og Samhørighedsfonden. Reglerne for den enkelte fond fastlægges i gennemførelsesforordninger, der udstedes i henhold til traktatens artikel 148, 161 og 162.

(9) For at øge merværdien af Fællesskabets samhørighedspolitik bør strukturfondenes og Samhørighedsfondens arbejde koncentreres og forenkles, og dermed bør de i forordning (EF) nr. 1260/99 fastsatte mål nydefineres. De bør derfor fastlægges således, at de tilstræber konvergens i medlemsstaterne og regionerne, regional konkurrenceevne og beskæftigelse og europæisk territorialt samarbejde.

(10) Inden for disse tre mål bør der på en hensigtsmæssig måde både tages hensyn til de økonomiske og sociale særtræk og til de territoriale særtræk.

(11) Fjernregionerne bør nyde godt af særlige foranstaltninger og yderligere midler for at yde kompensation for de handicap, som følger af de faktorer, der er omhandlet i traktatens artikel 299, stk. 2.

(12) Unionens nordlige områder, der er meget tyndt befolket, har behov for passende økonomisk behandling med henblik på at yde kompensation for virkningerne af dette handicap.

(13) På baggrund af bydimensionens betydning og byernes, navnlig de mellemstore byers, bidrag til regionaludviklingen bør der tages større hensyn til dem ved udbygning af deres rolle ved programmeringen med henblik på at fremme byfornyelse.

(14) Fondene bør ud over den indsats, der gøres af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Fiskerifond (EFF), træffe

---

5 EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

6 EUT L […] af […], s. […].

særlige og supplerende foranstaltninger til fremme af økonomisk diversificering af landdistrikter og fiskeriafhængige områder. Desuden bør de regioner, der er bagefter i udvikling, fortsat nyde godt af den samme finansielle koncentration som i perioden 2000-2006 via støtte fra disse instrumenter oven i støtten fra fondene.

(15) Foranstaltningerne til fordel for områder med naturligt handicap, dvs. visse øer, bjergområder og områder med lav befolkningstæthed, bør udbygges med henblik på at afhjælpe deres særlige udviklingsvanskeligheder, og det samme gælder visse af Fællesskabets grænseområder efter dets udvidelse.

(16) Der bør fastsættes objektive kriterier for udpegelse af støtteberettigede regioner og områder. I dette øjemed bør fastlæggelsen af de prioriterede regioner og områder på fællesskabsplan baseres på det fælles klassifikationssystem for regioner, der er fastlagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003 om indførelse af en fælles nomenklatur for regionale enheder (NUTS)[7].

(17) Der gælder et mål om "konvergens" for de medlemsstater og regioner, der er bagefter i udvikling; omfattet af "konvergens"-målet er de regioner, hvis bruttonationalprodukt (BNP) per capita opgjort i købekraftspariteter er på mindre end 75 % af Fællesskabets gennemsnit. De regioner, der lider under den statistiske virkning som følge af det lavere fællesskabsgennemsnit efter Unionens udvidelse, vil i den forbindelse modtage betydelig overgangsstøtte til afslutning af deres konvergensproces. Denne støtte vil blive afsluttet i 2013 og vil ikke blive efterfulgt af en yderligere overgangsperiode. De medlemsstater, der er omfattet af konvergensmålet, og hvis bruttonationalindkomst (BNI) er på mindre end 90 % af fællesskabsgennemsnittet, vil blive støttet via Samhørighedsfonden.

(18) Der gælder et mål om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" for den del af Fællesskabets område, der ikke er omfattet af "konvergens"-målet. De støtteberettigede regioner er de regioner under mål 1 i programmeringsperioden 2000-2006, som ikke længere opfylder "konvergens"-målets kriterium for regional støtteberettigelse, og hvortil der derfor ydes overgangsstøtte, samt alle Fællesskabets øvrige regioner.

(19) Der gælder et mål om "europæisk regionalt samarbejde" for regioner med lande- eller søgrænser, områderne for tværnationalt samarbejde med henblik på foranstaltninger, der fremmer en integreret territorial udvikling, og støtte til net for interregionalt samarbejde og interregional udveksling af erfaringer. Forbedringen og forenklingen af samarbejdet langs Fællesskabets ydre grænser indebærer anvendelse af Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument i henhold til forordning (EF) nr. […] og Førtiltrædelsesinstrumentet i henhold til forordning (EF) nr. […].

(20) Fondenes aktiviteter og de foranstaltninger, som de bidrager til at finansiere, bør være sammenhængende og forenelige med Fællesskabets øvrige politikker og efterleve fællesskabslovgivningen.

(21) Fællesskabets indsats bør være komplementær med medlemsstaternes indsats eller tilstræbe at bidrage til denne. Partnerskabet bør udbygges via arrangementer for

---

[7] EUT L 154 af 21.6.2003, s. 1.

deltagelse af forskellige typer partnere, navnlig regionerne, under fuld hensyntagen til medlemsstaternes institutionelle ordninger.

(22) Den flerårige programmering tager sigte på at føre fondenes mål ud i livet ved at sikre, at de fornødne økonomiske midler står til rådighed, og at Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats er sammenhængende og kontinuerlig.

(23) Fællesskabet kan i henhold til det i traktatens artikel 5 fastsatte subsidiaritetsprincip tage skridt til at fremme målene om "konvergens", "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" og "europæisk territorialt samarbejde". Disse mål kan ikke nås fyldestgørende af medlemsstaterne som følge af forskellenes omfang og de begrænsede økonomiske midler hos de medlemsstater og regioner, der er støtteberettigede under "konvergens"-målet. Disse mål kan derfor bedre føres ud i livet på fællesskabsplan via fællesskabsfinansernes flerårige garanti, som gør det muligt at koncentrere samhørighedspolitikken om Fællesskabets prioriterede opgaver. I henhold til proportionalitetsprincippet, der er hjemlet i ovennævnte artikel, har denne forordning kun det omfang, der er nødvendigt for at nå de pågældende mål.

(24) Subsidiariteten og proportionaliteten i strukturfondenes og Samhørighedsfondens aktivitet bør styrkes.

(25) Som led i princippet om delt forvaltning bør betingelserne for, at Kommissionen kan udøve sine beføjelser til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget i henhold til traktatens artikel 274 fastlægges, og medlemsstaternes forpligtelser til samarbejde klarlægges. Således vil Kommissionen kunne forvisse sig om, at medlemsstaterne benytter fondene lovligt og korrekt samt i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning i finansforordningens forstand.

(26) For at sikre en reel økonomisk virkning må bidragene fra strukturfondene i henhold til denne forordning ikke erstatte offentlige udgifter i medlemsstaterne. Efterprøvning af additionalitetsprincippet gennem partnerskab bør koncentreres om regionerne under "konvergens"-målet som følge af størrelsen af de økonomiske midler, der afsættes til disse, og kan munde ud i en økonomisk korrektion, hvis additionaliteten ikke efterleves.

(27) Som led i sin indsats for økonomisk og social samhørighed fremmer Fællesskabet målet om at afskaffe forskelsbehandling og fremme ligestilling af mænd og kvinder som knæsat i traktatens artikel 2 og 3.

(28) Den økonomiske koncentration om målet om "konvergens" bør forstærkes som følge af de større uligheder i den udvidede Union, indsatsen til fordel for målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" for at bistå med at forbedre konkurrenceevnen og beskæftigelsen i resten af Unionen bør fastholdes, og midlerne til målet om "europæisk territorialt samarbejde" bør forhøjes som følge af dets særlige merværdi.

(29) Der bør fastsættes bestemmelser om tildelingen af de disponible midler. Disse tildeles årligt, og der sikres en betydelig koncentration om de regioner, der er bagefter i udvikling, herunder de regioner, der modtager overgangsstøtte som følge af den statistiske virkning.

(30) De årlige bevillinger, der afsættes til en medlemsstat under fondene, begrænses til et loft, som fastsættes under hensyn til dens absorptionskapacitet.

(31) Kommissionen bør fastlægge den vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode. 3 % af de strukturfondsbevillinger, der tildeles medlemsstaterne under målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse", bør henføres til en fællesskabsreserve til belønning af kvalitet og resultater.

(32) De bevillinger, der står til rådighed under fondene, bør til brug for programmeringen indekseres ved anvendelse af en fast sats.

(33) For at øge samhørighedspolitikkens strategiske indhold via en integrering med Fællesskabets prioriterede opgaver og derved fremme dens gennemsigtighed bør Rådet vedtage strategiske retningslinjer på grundlag af et forslag fra Kommissionen; Rådet bør undersøge medlemsstaternes gennemførelse deraf på grundlag af en rapport fra Kommissionen.

(34) På grundlag af de af Rådet vedtagne strategiske retningslinjer bør hver medlemsstat udarbejde et nationalt referencedokument vedrørende sin udviklingsstrategi, hvorom der forhandles med Kommissionen, og som vedtages af Kommissionen og udgør rammen for udarbejdelsen af de operationelle programmer.

(35) Programmeringen og forvaltningen af strukturfondene bør forenkles under hensyn til deres særtræk ved at fastsætte, at de operationelle programmer enten skal finansieres af EFRU eller ESF, der begge komplementært og begrænset kan finansiere foranstaltninger, der er omfattet af den anden fonds anvendelsesområde.

(36) For at forbedre Samhørighedsfondens og EFRU's komplementaritet og forenkle gennemførelsen deraf programmeres støtten fra disse to fonde samlet i de operationelle programmer for transport og miljø.

(37) Programmeringen bør sikre en koordination af fondene indbyrdes og med de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, EIB og Den Europæiske Investeringsfond. Denne koordination omfatter også en forberedelse af komplekse finansielle ordninger og offentligt-private partnerskaber.

(38) Programmeringsperioden udgør én periode på syv år med henblik på at opretholde den forenkling af forvaltningssystemet, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1260/1999.

(39) Medlemsstaterne og forvaltningsmyndighederne bør inden for de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU, fastlægge en ordning for det interregionale samarbejde og tage hensyn til særtrækkene ved områderne med naturlige handicap.

(40) Af hensyn til nødvendigheden af forenkling og decentralisering bør programmeringen og den økonomiske forvaltning alene foretages på prioritetsniveauet, således at EF-støtterammen og programtillægget i henhold til forordning (EF) nr. 1260/99 ikke længere finder anvendelse.

(41) Medlemsstaterne, regionerne og forvaltningsmyndighederne bør inden for de operationelle programmer, der medfinansieres af EFRU under målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse", fastsætte nærmere

regler for en videredelegering til byernes myndigheder af de prioriterede opgaver vedrørende byfornyelse.

(42) Den yderligere tildeling, der skal yde kompensation for de ekstra omkostninger, som fjernregionerne står over for, bør integreres i de operationelle programmer, som EFRU finansierer i de pågældende regioner.

(43) Der bør fastsættes særskilte ordninger for virkeliggørelsen af målet om "europæisk territorialt samarbejde", som finansieres af EFRU.

(44) Kommissionen bør kunne godkende store projekter, som indgår i de operationelle programmer, om nødvendigt i samarbejde med EIB, med henblik på at vurdere deres formål og virkning og arrangementerne for den planlagte brug af fællesskabsmidler.

(45) Som led i den tekniske bistand bør fondene yde støtte til evalueringer, forbedring af administrativ kapacitet i forbindelse med fondenes forvaltning, undersøgelser, pilotprojekter og udveksling af erfaringer, som navnlig tager sigte på at anspore til nyskabende metoder og procedurer.

(46) Effektiviteten af støtten fra fondene afhænger også af, om der indgår en pålidelig evaluering i programmeringen og overvågningen; medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i denne henseende bør fastlægges.

(47) Medlemsstaterne bør inden for deres nationale rammebeløb under målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" afsætte en lille reserve til hurtig reaktion på uventede sektormæssige eller lokale begivenheder som følge af socioøkonomisk omstrukturering eller virkninger af handelsaftaler.

(48) Det er nødvendigt at fastlægge, hvilke elementer der kan graduere fondenes deltagelse i de operationelle programmer. For at øge fællesskabsmidlernes multiplikatoreffekt er det derfor nødvendigt at tage hensyn til egenarten og omfanget af de problemer, som de pågældende områder står over for, virkeliggørelsen af Fællesskabets prioriterede opgaver, herunder beskyttelse og forbedring af miljøet, og tilvejebringelsen af private midler til de operationelle programmer via offentligt-private partnerskaber. I dette øjemed er det desuden nødvendigt at fastlægge begrebet indkomstskabende projekt og for denne projekttype at fastsætte grundlaget for beregningen af fondenes deltagelse.

(49) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. […] om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, (EF) nr. […] om Den Europæiske Socialfond og (EF) nr. […] om Samhørighedsfonden, bør der fastsættes nationale regler om udgifters støtteberettigelse.

(50) For at sikre en effektiv, retfærdig og bæredygtig virkning af fondenes aktiviteter bør der fastsættes bestemmelser, som sikrer, at investeringerne i erhvervsvirksomheder er langsigtede, og forhindrer, at fondene udnyttes til at skabe illoyal konkurrence. Det skal påses, at investeringer, hvortil der ydes støtte fra fondene, kan afskrives over en tilstrækkeligt lang periode.

(51) Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre en velfungerende forvaltning og et velfungerende kontrolsystem. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastlægge de generelle principper og de nødvendige funktioner, som systemerne for

alle operationelle programmer skal efterleve på grundlag af den gældende fællesskabslovgivning i programmeringsperioden 2000-2006.

(52) Det er derfor nødvendigt at opretholde en udpegelse af én forvaltningsmyndighed for hver aktivitet og at klarlægge dennes ansvar og revisionsmyndighedens funktioner. Det er også nødvendigt at sikre ensartede kvalitetsstandarder for godkendelse af udgifter og betalingsanmodninger, før disse sendes til Kommissionen; det er nødvendigt at klarlægge egenarten og kvaliteten af de oplysninger, som disse anmodninger er baseret på, og med henblik herpå at fastlægge godkendelsesmyndighedens funktionsmåde.

(53) Overvågningen af operationelle programmer er nødvendig for at sikre kvaliteten af deres gennemførelse. I dette øjemed fastlægges overvågningsudvalgenes ansvar, de oplysninger, der skal sendes til Kommissionen, og rammen for behandlingen af disse oplysninger.

(54) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne har medlemsstaterne hovedansvaret for gennemførelsen af og kontrollen med aktiviteterne.

(55) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og rettelse af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabsretten bør fastlægges med henblik på at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af de operationelle programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge de midler, hvormed medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.

(56) Uden at Kommissionens beføjelser på området finanskontrol skal indskrænkes, bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område udbygges, og der bør fastsættes kriterier, som gør det muligt for Kommissionen i sammenhæng med sin strategi for kontrol med nationale systemer at fastlægge, hvilket sikkerhedsniveau den kan opnå hos de nationale revisionsorganer.

(57) Omfanget af og intensiteten i Fællesskabets kontrol skal stå i et rimeligt forhold til størrelsen af dets bidrag. Når en medlemsstat i meget høj grad er hovedkilde til finansieringen af et program, er det hensigtsmæssigt, at den pågældende medlemsstat får mulighed for at tilrettelægge visse elementer af kontrolordningerne efter nationale regler. Under de samme omstændigheder er det nødvendigt at slå fast, at Kommissionen differentierer de midler, hvormed medlemsstaterne bør varetage funktionerne godkendelse af udgifter og efterprøvning af forvaltnings- og kontrolsystemet, og at fastlægge de betingelser, hvorpå Kommissionen er berettiget til at begrænse sin egen revision og henholde sig til de nationale organers garanti.

(58) Acontobetalingen ved starten af operationelle programmer sikrer en jævn cash flow, som letter betalingerne til støttemodtagerne i forbindelse med det operationelle programs gennemførelse. En acontobetaling på 7 % for strukturfondene og 10,5 % for Samhørighedsfonden vil bidrage til at fremskynde gennemførelsen af operationelle programmer.

(59) Ud over suspension af betalinger, når der konstateres mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne, bør der kunne træffes foranstaltninger, som gør det muligt for den

anvisningsberettigede ved delegation at suspendere betalinger, hvis der består tvivl om disse systemers forsvarlige funktionsmåde, eller for Kommissionen at foretage et fradrag i betalingerne, hvis den pågældende medlemsstat ikke har truffet alle resterende foranstaltninger i en korrigerende handlingsplan.

(60) Reglen om automatisk frigørelse vil bidrage til at fremskynde gennemførelsen af programmer og styrke en forsvarlig økonomisk forvaltning. I dette øjemed er det hensigtsmæssigt at fastlægge reglerne for anvendelsen deraf og de dele af den budgetmæssige forpligtelse, der kan udelukkes derfra, navnlig når forsinkelserne med gennemførelsen skyldes omstændigheder, som er uafhængige af det forhold, der gør den relevant, som er unormale eller uforudselige, og hvis følger ikke kan undgås på trods af den udviste omhu.

(61) Fremgangsmåderne for afslutning bør forenkles, idet det gøres muligt for de medlemsstater, der ønsker det, delvist efter en af dem selv valgt plan at afslutte et operationelt program vedrørende de afsluttede foranstaltninger; der bør sikres en egnet ramme derfor.

(62) Det er nødvendigt, at de foranstaltninger, der er påkrævede til gennemførelse af denne forordning, træffes i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[8] -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

MÅL OG ALMINDELIGE REGLER FOR STØTTE

KAPITEL I
ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Denne forordning indeholder de generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF) (i det følgende benævnt "strukturfondene") og Samhørighedsfonden, uden at de specifikke bestemmelser i forordningerne om EFRU, ESF og Samhørighedsfonden skal indskrænkes.

I denne forordning fastlægges de mål, til hvis virkeliggørelse strukturfondene og Samhørighedsfonden (i det følgende benævnt "fondene") skal bidrage, kriterierne for

[8] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

medlemsstaternes og regionernes berettigelse til at modtage midler fra disse fonde, de disponible økonomiske ressourcer og kriterierne for fordelingen deraf.

I denne forordning fastlægges grundlaget for samhørighedspolitikken, herunder metoden til fastsættelse af Fællesskabets strategiske retningslinjer for samhørighedspolitikken, den nationale strategiske referenceramme og den årlige undersøgelse på fællesskabsplan.

Forordningen indeholder principper og regler for partnerskab, programmering, evaluering, forvaltning inkl. økonomisk forvaltning, overvågning og kontrol på grundlag af et ansvar, der deles af medlemsstaterne og Kommissionen.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved nedenstående udtryk følgende:

1) **"operationelt program"**: et dokument fremlagt af medlemsstaten og godkendt af Kommissionen som en del af den strategiske referenceramme, hvori der er fastsat en udviklingsstrategi baseret på et sammenhængende sæt prioriterede opgaver med henblik på at opnå støtte fra en fond eller for "konvergens"-målets vedkommende fra Samhørighedsfonden og EFRU

2) **"prioriteret opgave"**: en af de prioriterede opgaver i strategien i et operationelt program omfattende en gruppe foranstaltninger, der er indbyrdes forbundne og har særlige målelige mål

3) **"foranstaltning"**: et projekt eller en gruppe projekter, som er udvalgt af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller under dens ansvar i henhold til kriterier, der er fastsat af overvågningsudvalget og gennemføres af en eller flere modtagere, hvorved det gøres muligt at føre målene for den prioriterede opgave, som den vedrører, ud i livet

4) **"støttemodtager"**: en operatør, et organ eller en virksomhed, i offentligt eller privat regi, der har ansvaret for indledningen og/eller gennemførelsen af foranstaltninger. I forbindelse med støtteordninger i henhold til traktatens artikel 87 er støttemodtagerne offentlige eller private virksomheder, som gennemfører en enkeltstående foranstaltning og modtager offentlig støtte

5) **"offentlige udgifter"**: ethvert offentligt bidrag til finansiering af foranstaltninger, der hidrører fra statens og regionale og lokale myndigheders budgetter og Den Europæiske Unions budgetter for strukturfondene og Samhørighedsfonden, og alle tilsvarende udgifter. Ethvert bidrag til finansiering af foranstaltninger, der hidrører fra offentligretlige organer eller sammenslutninger af en eller flere regionale eller lokale myndigheder eller et eller flere offentligretlige organer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige

tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter[9], betragtes som et offentligt bidrag

6) **"mellemliggende organ"**: ethvert organ eller enhver offentlig eller privat tjeneste, der handler under ansvar af en forvaltnings- eller godkendelsesmyndighed, eller som udfører opgaver på vegne af en sådan myndighed over for støttemodtagere, der gennemfører foranstaltninger.

KAPITEL II
MÅL OG OPGAVER

Artikel 3

Mål

1. Formålet med Fællesskabets indsats i henhold til traktatens artikel 158 er at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i det udvidede Fællesskab med henblik på at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling i Fællesskabet. Denne foranstaltning træffes med støtte fra fondene, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og andre eksisterende finansielle instrumenter. Sigtet dermed er at imødegå de udfordringer, der knytter sig til de økonomiske, sociale og territoriale forskelle, som navnlig er opstået for lande og regioner, der er bagefter i udvikling, til fremskyndelsen af den økonomiske og sociale omstrukturering og til befolkningens aldring.

   De foranstaltninger, der træffes i fondenes regi, omfatter på nationalt og regionalt plan Fællesskabets prioriterede opgaver til fremme af bæredygtig udvikling ved forbedring af væksten, konkurrenceevnen og beskæftigelsen, social integrering og miljøbeskyttelse og -kvalitet.

2. I dette øjemed yder EFRU, ESF, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Fællesskabets øvrige finansielle instrumenter på en hensigtsmæssig måde hvert sit bidrag til virkeliggørelsen af følgende tre mål:

   a) Sigtet med målet om "konvergens" er at fremskynde konvergensen for de mindst udviklede medlemsstater og regioner ved at forbedre betingelserne for vækst og beskæftigelse via højnelse og forbedring af kvaliteten af investeringer i fysisk og menneskelig kapital, udbygning af innovation og videnssamfundet, tilpasning til den økonomiske og sociale udvikling, beskyttelse og forbedring af miljøet samt administrativ effektivitet. Dette mål er fondenes prioriterede opgave.

   b) Sigtet med målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" er uden for de mindst udviklede regioner at styrke regionernes konkurrenceevne, tiltrækningskraft og beskæftigelse ved at foregribe den økonomiske og sociale udvikling, herunder sådanne, som knytter sig til liberalisering af samhandel,

[9] EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

via innovation og fremme af vidensamfundet, iværksætterlyst, beskyttelse og forbedring af miljøet, forbedring af tilgængeligheden, højnelse af arbejdstageres og erhvervsvirksomheders tilpasningsevne og udvikling af integrerende arbejdsmarkeder.

c) Sigtet med målet om "europæisk territorialt samarbejde" er at styrke det grænseoverskridende samarbejde via fælles lokale initiativer, på tværnationalt plan ved hjælp af foranstaltninger, som kan føre til integreret territorial udvikling i tilknytning til Fællesskabets prioriterede opgaver, og via netværksarbejde og udveksling af erfaringer på det relevante territoriale niveau.

3. Under alle tre mål tages der i forbindelse med støtten fra fondene alt efter disses egenart hensyn til dels de økonomiske og sociale særtræk, dels de territoriale særtræk. Støtten anvendes på en hensigtsmæssig måde til støtte for byfornyelse, navnlig som led i regionaludvikling, samt fornyelse af landdistrikter og fiskeriafhængige områder via økonomisk diversificering. Støtten anvendes også til områder, der er ramt af geografiske eller naturlige handicap, som forværrer udviklingsproblemerne, navnlig i fjernområderne (Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Réunion, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer) samt de nordlige områder med meget lav befolkningstæthed og visse øer, ømedlemsstater og bjergområder.

Artikel 4

Instrumenter og opgaver

1. Fondene bidrager, hver i overensstemmelse med sine særlige bestemmelser, til virkeliggørelsen af de tre mål som følger:

a) målet om "konvergens": EFRU, ESF og Samhørighedsfonden

b) målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse": EFRU og ESF

c) målet om "europæisk territorialt samarbejde": EFRU.

2. På medlemsstaternes og Kommissionens initiativ bidrager fondene til finansiering af teknisk bistand.

KAPITEL III
GEOGRAFISK STØTTEBERETTIGELSE

Artikel 5

Konvergens

1. De regioner, der er berettigede til midler fra strukturfondene under målet om "konvergens", er de regioner svarende til niveau II i nomenklaturen for statistiske

territoriale enheder (i det følgende benævnt "NUTS II-niveau") i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1059/2003 af 26. maj 2003, hvis bruttonationalprodukt (BNP) per capita opgjort i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af de pr. […] disponible fællesskabsdata for de seneste tre år er på mindre end 75 % af Fællesskabets gennemsnit.

2. Regioner på NUTS II-niveau, hvis BNP per capita opgjort i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af de pr. […] disponible fællesskabsdata for de seneste tre år er på mellem 75 % og […] % af Fællesskabets gennemsnit, er på et særligt overgangsgrundlag berettigede til midler fra strukturfondene.

3. De medlemsstater, der er berettigede til midler fra Samhørighedsfonden, er medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst (BNI) per capita opgjort i købekraftspariteter og beregnet på grundlag af de pr. […] disponible fællesskabsdata for de seneste tre år er på mindre end 90 % af Fællesskabets gennemsnit, og som har et program til opfyldelse af de betingelser om økonomisk konvergens, der er omhandlet i traktatens artikel 104.

4. Uanset stk. 1 og 2 samt artikel 6 ydes der særlige midler fra EFRU til fjernområderne (Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Réunion, Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer) for at lette deres integrering i det indre marked og yde kompensation for deres særlige situation.

5. Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2, en liste over de regioner, der opfylder kriterierne i stk. 1 og 2, og de medlemsstater, der opfylder kriterierne i stk. 3. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Artikel 6

Regional konkurrenceevne og beskæftigelse

1. De områder, der er berettigede til midler fra strukturfondene under målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse", er de områder, der ikke er omfattet af artikel 5, stk. 1 og 2.

   Ved fremlæggelsen af den i artikel 25 omhandlede nationale strategiske referenceramme meddeler hver berørt medlemsstat, for hvilke NUTS I- eller NUTS II-regioner den vil fremlægge et program med henblik på EFRU-finansiering.

2. De regioner på NUTS II-niveau, der i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999 helt er omfattet af mål 1 i 2006, og som ikke er omhandlet i artikel 5, stk. 1 og 2, er berettigede til en særlig overgangsfinansiering fra strukturfondene.

3. Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2, en liste over de regioner, der opfylder kriterierne i stk. 2. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

Artikel 7

Europæisk territorialt samarbejde

1. For så vidt angår grænseoverskridende samarbejde, er Fællesskabets regioner på NUTS III-niveau langs de indre og visse ydre landegrænser og visse af Fællesskabets regioner på NUTS III-niveau langs søgrænserne, som hovedregel med højst 150 kilometers indbyrdes afstand, berettigede til midler under hensyn til eventuelle nødvendige tilpasninger for at sikre sammenhæng og kontinuitet i samarbejdsforanstaltningen.

   Umiddelbart efter denne forordnings ikrafttræden vedtager Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2, en liste over de støtteberettigede regioner. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

2. For så vidt angår tværnationalt samarbejde på grundlag af Fællesskabets strategiske retningslinjer, der er omhandlet i artikel 23 og 24, vedtager Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2, en liste over de støtteberettigede tværnationale områder. Denne liste er gyldig fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

3. For så vidt angår samarbejdsnet og udveksling af erfaringer, er Fællesskabets område støtteberettiget.

KAPITEL IV
PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 8

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fondene yder støtte, som er komplementær med de nationale, regionale og lokale foranstaltninger under hensyntagen til Fællesskabets prioriterede opgaver.

2. Kommissionen og medlemsstaterne påser, at der er sammenhæng mellem støtten fra fondene og medlemsstaterne og Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriterede opgaver. Denne sammenhæng skal navnlig fremgå af Fællesskabets strategiske retningslinjer, den nationale strategiske referenceramme og de operationelle programmer.

3. Foranstaltninger, der finansieres af fondene, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og retsakter udstedt i henhold dertil.

Artikel 9

Programmering

Fondenes mål søges virkeliggjort inden for rammerne af et flerårigt programmeringssystem, som omfatter de prioriterede opgaver, en proces for forvaltning, beslutningstagning og finansiering tilrettelagt i flere etaper.

Artikel 10

Partnerskab

1. Støtten fra fondene fastsættes af Kommissionen inden for rammerne af et tæt samarbejde, i det følgende benævnt "partnerskab", mellem Kommissionen og en medlemsstat. Medlemsstaten tilrettelægger efter gældende nationale regler og procedurer et partnerskab med de myndigheder og organer, som den udpeger, dvs.:

   a) de kompetente regionale, lokale, bymæssige og andre offentlige myndigheder

   b) de økonomiske partnere og arbejdsmarkedets parter

   c) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet, miljømæssige partnere, ikke-statslige organisationer og organer, der er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder.

   Hver medlemsstat udpeger de mest repræsentative partnere på nationalt, regionalt og lokalt plan og i de økonomiske og sociale eller andre kredse, i det følgende benævnt "partnere". Medlemsstaten sikrer en generel og effektiv inddragelse af alle egnede organer efter nationale regler og procedurer og under hensyn til det nødvendige i at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder og bæredygtig udvikling ved integrering af krav om beskyttelse og forbedring af miljøet.

2. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de enkelte partnerkategoriers respektive institutionelle, retlige og finansielle kompetence.

   Partnerskabet omfatter forberedelse og overvågning af den nationale strategiske referenceramme og forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de operationelle programmer. Medlemsstaterne inddrager inden for den frist, der er fastsat for hver af de forskellige programmeringsetaper, hver enkelt af de egnede partnere, særlig regionerne, i denne etape.

3. Hvert år fører Kommissionen samråd med de organisationer, der repræsenterer arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, vedrørende støtten fra fondene.

Artikel 11

Subsidiær og proportional indsats

1. Gennemførelsen af operationelle programmer som omhandlet i artikel 23 henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Dette ansvar udøves i overensstemmelse med denne forordning.

2. De midler, som Kommissionen og medlemsstaterne tager i anvendelse til gennemførelsen af kontrolbestemmelserne varierer efter fællesskabsstøttens størrelse. Bestemmelserne om evaluering og Kommissionens medvirken i det overvågningsudvalg, der er omhandlet i artikel 62, samt årsrapporterne om de operationelle programmer, anvendes ligeledes differentieret.

Artikel 12

Delt forvaltning

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fondene, gennemføres ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[10], dog ikke hvad angår den tekniske bistand, der er omhandlet i artikel 43.

   Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

2. Kommissionen udøver sine beføjelser til at gennemføre Den Europæiske Unions almindelige budget således:

   a) Kommissionen efterprøver eksistensen af og funktionsmåden for forvaltnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne efter fremgangsmåderne i artikel 69 og 70

   b) Kommissionen afbryder, tilbageholder eller suspenderer alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 89, 90 og 91, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvender enhver anden fornøden finansiel korrektion efter fremgangsmåderne i artikel 101 og 102

   c) Kommissionen efterprøver godtgørelsen af acontobetalinger og frigør automatisk budgetmæssige forpligtelser efter fremgangsmåderne i artikel 81, stk. 2, og artikel 93 og 96.

[10] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Artikel 13

Additionalitet

1. Støtten fra strukturfondene må ikke erstatte offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter for en medlemsstat.

2. For regioner, der er omfattet af målet om "konvergens", fastlægger Kommissionen og medlemsstaten niveauet for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter, som medlemsstaten i programmeringsperioden skal opretholde i alle de berørte regioner.

   Medlemsstaten og Kommissionen når til enighed om de pågældende udgifter inden for den nationale strategiske referenceramme, der er omhandlet i artikel 25.

3. Niveauet for de udgifter, der er omhandlet i stk. 2, er mindst af samme størrelse som de gennemsnitlige årlige udgifter opgjort i faste priser i den foregående programmeringsperiode.

   Udgiftsniveauet fastlægges under henvisning til de almindelige makroøkonomiske betingelser, hvorpå finansieringen finder sted, og under hensyn til visse særlige økonomiske situationer, dvs. privatiseringer og et ekstraordinært niveau for de offentlige eller tilsvarende strukturelle udgifter for medlemsstaten i den foregående programmeringsperiode.

4. For målet om "konvergens" foretager Kommissionen i samarbejde med hver medlemsstat en midtvejsefterprøvning af additionaliteten i 2011 og en efterfølgende efterprøvning deraf senest den 30. juni 2016.

   Hvis en medlemsstat ikke den 30. juni 2016 kan dokumentere, at den additionalitet, der er aftalt inden for den nationale strategiske referenceramme, er respekteret, foretager Kommissionen en finansiel korrektion efter fremgangsmåden i artikel 101.

Artikel 14

Ligestilling mellem mænd og kvinder

Medlemsstaterne og Kommissionen påser, at ligestillingen mellem mænd og kvinder og integreringen af kønsaspektet fremmes på fondenes forskellige gennemførelsesstadier.

KAPITEL V
FINANSIEL RAMME

Artikel 15

Samlede midler

1. De midler, der stilles til rådighed til forpligtelser for fondene i perioden 2007-2013, andrager 336,1 mia. EUR i 2004-priser med den årlige fordeling, der er anført i bilag 1.

   Med henblik på programmeringen og den efterfølgende optagelse i Den Europæiske Unions almindelige budget indekseres de i første afsnit omhandlede beløb med 2 % årligt.

   Budgetmidlernes fordeling mellem de i artikel 3, stk. 2, fastlagte mål skal være sådan, at der opnås en betydelig koncentration om de regioner, der er omfattet af målet om "konvergens".

2. Kommissionen udarbejder vejledende årlige fordelinger mellem medlemsstaterne efter kriterierne i artikel 16, 17 og 18, jf. dog de i artikel 20 og 21 omhandlede bestemmelser.

Artikel 16

Midler til målet om "konvergens"

1. De samlede midler til målet om "konvergens" udgør 78,54 % af de midler, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, (dvs. i alt 264,0 mia. EUR) og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

   a) 67,34 % til den i artikel 5, stk. 1, omhandlede finansiering, idet den støtteberettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

   b) 8,38 % til den i artikel 5, stk. 2, omhandlede særlige overgangsstøtte, idet den støtteberettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

   c) 23,86 % til den i artikel 5, stk. 3, omhandlede finansiering, idet befolkningen, BNI per capita under hensyn til forbedringen af den nationale velstand i den foregående periode og arealet anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

d) 0,42 % til den i artikel 5, stk. 4, omhandlede finansiering, idet den støtteberettigede befolkning anvendes som kriterium ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne.

2. Den årlige fordeling af de i stk. 1, litra b), omhandlede bevillinger nedtrappes fra 1. januar 2007. Bevillingerne i 2007 er lavere end i 2006, dog ikke for de regioner, der ikke i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999 var fuldt berettigede til støtte under mål 1 pr. 1. januar 2000, idet bevillingen i 2007 for disses vedkommende skal være objektiv og retfærdig.

Artikel 17

Midler til målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse"

1. De samlede midler til målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" udgør 17,22 % af de midler, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, (dvs. i alt 57,9 mia. EUR) og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

a) 83,44 % til den i artikel 6, stk. 1, omhandlede finansiering, idet den støtteberettigede befolkning, den regionale velstand, arbejdsløsheden, beskæftigelsesfrekvensen og befolkningstætheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

b) 16,56 % til den i artikel 6, stk. 2, omhandlede særlige overgangsstøtte, idet den støtteberettigede befolkning, den regionale velstand, den nationale velstand og arbejdsløsheden anvendes som kriterier ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne.

2. De i stk. 1, litra a), omhandlede bevillinger fordeles ligeligt mellem programmer finansieret af EFRU og programmer finansieret af ESF.

3. Indtil 50 % af de disponible bevillinger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), afsættes til operationelle programmer finansieret af ESF. I dette øjemed fastsættes der i de operationelle programmer, som finansieres af ESF, en særlig prioriteret opgave.

4. Den årlige fordeling af de i stk. 1, litra b), omhandlede bevillinger nedtrappes fra 1. januar 2007. Bevillingerne i 2007 er lavere end i 2006, dog ikke for de regioner, hvis berettigelse til støtte under mål 1 i henhold til forordning (EF) nr. 1260/1999 påbegyndtes i 2004, idet bevillingen i 2007 for disses vedkommende skal være objektiv og retfærdig.

Artikel 18

Midler til målet om "europæisk territorialt samarbejde"

De samlede midler til målet om "europæisk territorialt samarbejde" udgør 3,94 % af de midler, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, (dvs. i alt 13,2 mia. EUR) og fordeles mellem de forskellige komponenter som følger:

a) 35,61 % til finansiering af grænseoverskridende samarbejde som omhandlet i artikel 7, stk. 1, idet den støtteberettigede befolkning anvendes som kriterium ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

12,12 % til støtten fra EFRU til de grænseoverskridende aspekter ved Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument i henhold til forordning (EF) nr. […] og Førtiltrædelsesinstrumentet i henhold til forordning (EF) nr. […]. Det fremgår af disse forordninger, at støtten fra de to instrumenter til grænseoverskridende samarbejde med medlemsstater er af samme størrelse som støtten fra EFRU

b) 47,73 % til finansiering af tværnationalt samarbejde som omhandlet i artikel 7, stk. 2, idet den støtteberettigede befolkning anvendes som kriterium ved beregningen af den vejledende fordeling mellem medlemsstaterne

c) 4,54 % til finansiering af samarbejdsnet og udveksling af erfaringer som omhandlet i artikel 7, stk. 3.

Artikel 19

Ikke-overførbare midler

De samlede bevillinger, der er fordelt mellem medlemsstaterne under hvert af fondenes mål og disses komponenter, må ikke overføres mellem disse.

Dog kan der i forbindelse med den finansielle fordeling mellem medlemsstaterne under målet om "europæisk territorialt samarbejde" indrømmes en fleksibilitet på 10 % af de beløb, der er fordelt mellem den grænseoverskridende komponent og den tværnationale komponent.

Artikel 20

Midler til resultat- og kvalitetsreserven

3,0 % af de i artikel 16, stk. 1, litra a) og b), og artikel 17, stk. 1, omhandlede midler fordeles i overensstemmelse med artikel 48.

Artikel 21

Midler til teknisk bistand

0,30 % af de i artikel 15, stk. 1, omhandlede midler afsættes til teknisk bistand for Kommissionen som fastlagt i artikel 43.

Artikel 22

Loft over midler

Kommissionen påser, at de samlede årlige tildelinger fra fondene til en hvilken som helst medlemsstat i henhold til denne forordning, herunder støtten fra EFRU til finansieringen af de grænseoverskridende aspekter ved Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument i henhold til forordning (EF) nr. […] og ved Førtiltrædelsesinstrumentet i henhold til forordning (EF) nr. […], fra den del af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) i henhold til forordning (EF) nr. […], som hidrører fra EUGFL, Udviklingssektionen, samt fra den del af Den Europæiske Fiskerifond (EFF) i henhold til forordning (EF) nr. […], som bidrager til målet om "konvergens", ikke overstiger 4 % af den pågældende medlemsstats BNP som anslået på tidspunktet for den interinstitutionelle aftales vedtagelse.

Forordningerne om de i stk. 1 nævnte øvrige finansielle instrumenter end fondene indeholder en tilsvarende bestemmelse.

AFSNIT II

STRATEGISK APPROACH FOR SAMHØRIGHED

KAPITEL I
STRATEGISKE FÆLLESSKABSRETNINGSLINJER TIL SIKRING AF SAMHØRIGHED

Artikel 23

Indhold

Rådet fastsætter på fællesskabsplan strategiske retningslinjer til sikring af økonomisk, social og territorial samhørighed, som fastlægger en ramme for fondenes aktiviteter.

For hvert af fondenes mål tilstræber disse retningslinjer navnlig at løse Fællesskabets prioriterede opgaver med henblik på at fremme en afbalanceret, harmonisk og bæredygtig udvikling.

Disse retningslinjer fastlægges under hensyn til den mellemfristede økonomisk-politiske strategi, der er indeholdt i de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik.

Med hensyn til beskæftigelse og menneskelige ressourcer er de prioriterede opgaver de i den europæiske beskæftigelsesstrategi fastsatte under hensyn til særlige regionale og lokale forhold.

Artikel 24

Vedtagelse og revision

Senest tre måneder efter udstedelsen af denne forordning vedtages Fællesskabets strategiske retningslinjer, der er omhandlet i artikel 23, efter fremgangsmåden i traktatens artikel 161. Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Fællesskabets strategiske retningslinjer underkastes om fornødent en midtvejsrevision efter fremgangsmåden i traktatens artikel 161, navnlig for at tage hensyn til ændringer i Fællesskabets prioriterede opgaver.

KAPITEL II
NATIONAL STRATEGISK REFERENCERAMME

Artikel 25

Indhold

1. Medlemsstaten fremlægger en national strategisk referenceramme, som sikrer, at Fællesskabets strukturelle støtte er i overensstemmelse med Fællesskabets strategiske retningslinjer, og som fastlægger forbindelsen mellem på den ene side Fællesskabets prioriterede opgaver og på den anden side de nationale og regionale prioriterede opgaver til fremme af bæredygtig udvikling og den nationale beskæftigelseshandlingsplan.

   Rammen udgør et referenceinstrument for forberedelsen af fondenes programmering.

2. Hver national strategisk referenceramme indeholder en kortfattet beskrivelse af medlemsstatens strategi og den operationelle gennemførelse deraf.

3. I den strategiske del af den nationale strategiske referenceramme oplyses, hvilken strategi der vælges for målet om "konvergens" og målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse", og det påvises, hvorledes de trufne valg er i overensstemmelse med Fællesskabets strategiske retningslinjer på grundlag af en analyse af udviklingsforskelle, svagheder og potentiale i tilknytning til navnlig de forventede ændringer i den europæiske økonomi og verdensøkonomien. Følgende skal oplyses:

   a) de tematiske og territoriale prioriterede opgaver, bl.a. hvad angår byfornyelse og diversificering af landøkonomier og fiskeriafhængige områder

   b) udelukkende for målet om "konvergens" den påtænkte foranstaltning til udbygning af medlemsstatens forvaltningsmæssige effektivitet, bl.a. i forbindelse med forvaltningen af fondene, og den i artikel 46, stk. 1, omhandlede evalueringsplan

c) udelukkende for målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" listen over de regioner, der vælges med henblik på regional konkurrenceevne som omhandlet i artikel 6, stk. 1, andet afsnit.

For at gøre en overvågning mulig kvantificeres de vigtigste mål for de i litra a) omhandlede prioriterede opgaver, og der fastlægges et begrænset antal indikatorer for resultater og virkninger.

4. For målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" indeholder den operationelle del følgende oplysninger:

a) listen over operationelle programmer og den vejledende årlige tildeling fra hver fond pr. program, hvilket sikrer en passende balance mellem den regionale og den tematiske indsats. I denne liste anføres størrelsen af den nationale reserve til uforudsete udgifter, der er omhandlet i artikel 49

b) mekanismerne til sikring af koordination mellem de operationelle programmer og fondene

c) bidraget fra andre finansielle instrumenter, navnlig EIB, og koordinationen mellem dem og fondene.

5. For regionerne under målet om "konvergens" indeholder delen vedrørende aktiviteter også følgende oplysninger:

a) den samlede årlige bevilling under Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond

b) de oplysninger, der er nødvendige for en forudgående kontrol af overensstemmelsen med det i artikel 13 omhandlede additionalitetsprincip.

6. I de oplysninger, der indeholdes i den nationale strategiske referenceramme, tages der hensyn til hver medlemsstats særlige institutionelle ordninger.

Artikel 26

Udarbejdelse og vedtagelse

1. Den nationale strategiske referenceramme udarbejdes af medlemsstaten ved anvendelse af dennes institutionelle struktur og i tæt samarbejde med de i artikel 10 omhandlede partnere. Den omfatter perioden fra den 1. januar 2007 til den 31. december 2013.

2. Hver medlemsstat sender hurtigst muligt efter vedtagelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer Kommissionen et forslag til en national strategisk referenceramme. Medlemsstaterne kan beslutte samtidig at fremsende de i artikel 31 omhandlede operationelle programmer. Kommissionen fører inden for rammerne af partnerskabet forhandlinger om dette forslag.

3. Før vedtagelsen af de i artikel 36 omhandlede operationelle programmer træffer Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2, efter høring af det i artikel 105 omhandlede udvalg en afgørelse, der omfatter følgende aspekter:

a) strategien og de prioriterede temaer, der vælges med henblik på støtte fra fondene, og de dertil knyttede overvågningsordninger

b) listen over operationelle programmer og den vejledende fordeling af midler mellem programmerne for hvert af fondenes mål, herunder den i artikel 49 omhandlede nationale reserve til uforudsete udgifter

c) udelukkende for målet om "konvergens" størrelsen af de udgifter, der sikrer overensstemmelse med det i artikel 13 omhandlede additionalitetsprincip, og den indsats, der påtænkes for at øge effektiviteten i administration og forvaltning.

Den pågældende afgørelse er ikke til hinder for eventuelle ændringer af de i artikel 32 omhandlede operationelle programmer.

KAPITEL III
STRATEGISK OPFØLGNING OG ÅRLIG DRØFTELSE

Artikel 27

Årsrapport fra medlemsstaterne

1. For første gang i 2008 og senest den 1. oktober hvert år forelægger hver medlemsstat Kommissionen en rapport om, hvor langt den er kommet med gennemførelsen af sin strategi og virkeliggørelsen af målene deri under særlig hensyntagen til de fastsatte indikatorer og deres bidrag til gennemførelsen af Fællesskabets strategiske samhørighedsretningslinjer samt foretagne evalueringer.

I rapporten henvises til den nationale beskæftigelseshandlingsplan.

2. I den nationale beskæftigelseshandlingsplan beskrives hvert år, hvorledes retningslinjerne i den europæiske beskæftigelsesstrategi gennemføres i hver medlemsstat.

Artikel 28

Årsrapport fra Kommissionen

1. For første gang i 2009 og i begyndelsen af hvert år vedtager Kommissionen en årsrapport med et sammendrag af de vigtigste udviklingsforløb, trends og udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer og de nationale strategiske referencerammer.

2. Rapporten baseres på en undersøgelse og vurdering fra Kommissionens side af medlemsstaternes i artikel 27 omhandlede årsrapporter og alle andre disponible oplysninger. I rapporten redegøres der for, hvilke opfølgende foranstaltninger medlemsstaterne og Kommissionen skal træffe i lyset af dens konklusioner.

Artikel 29

Årlig undersøgelse

1. Den i artikel 28 omhandlede årsrapport fra Kommissionen sendes med henblik på Det Europæiske Råds forårsmøde til Rådet sammen med rapporten om gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, den fælles rapport om beskæftigelsen og rapporten om gennemførelsen af strategien for det indre marked.

   Den sendes til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med henblik på udtalelse.

2. Hvert forår undersøger Rådet Kommissionens årsrapport og rapporten om gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, den fælles rapport om beskæftigelsen og rapporten om gennemførelsen af strategien for det indre marked.

3. På grundlag af den i artikel 28 omhandlede årsrapport fra Kommissionen og et forslag fra Kommissionen vedtager Rådet konklusioner om gennemførelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer. Kommissionen påser, at konklusionerne følges op.

Artikel 30

Samhørighedsrapport

Den i traktatens artikel 159, stk. 2, fastsatte rapport fra Kommissionen omfatter navnlig:

a) en oversigt over det gjorte fremskridt med økonomisk og social samhørighed, herunder den socioøkonomiske situation og udvikling i regionerne og integreringen af Fællesskabets prioriterede opgaver

b) en oversigt over fondenes, EIB's og de øvrige finansielle instrumenters rolle samt andre fællesskabspolitikkers og nationale politikkers indvirkning på det gjorte fremskridt.

Rapporten indeholder om fornødent forslag til fællesskabsforanstaltninger og –politikker, der bør vedtages for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed. Desuden indeholder den om fornødent forslag til eventuelle tilpasninger i de strategiske samhørighedsretningslinjer i tilknytning til nye initiativer til fællesskabspolitikker.

I det år, i hvilket rapporten fremlægges, erstatter den den i artikel 28 omhandlede årsrapport fra Kommissionen. Den gøres til genstand for en årlig drøftelse efter fremgangsmåden i artikel 29.

AFSNIT III

PROGRAMMERING

KAPITEL I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM STRUKTURFONDENE OG SAMHØRIGHEDSFONDEN

Artikel 31

Forberedelse og godkendelse af operationelle programmer

1. Fondenes aktiviteter i medlemsstaterne har form af operationelle programmer inden for den nationale strategiske referenceramme. Hvert operationelt program vedrører en periode mellem den 1. januar 2007 og den 31. december 2013. Et operationelt program vedrører kun et af de tre mål, der er omhandlet i artikel 3, medmindre Kommissionen og medlemsstaten er nået til enighed om en anden fremgangsmåde.

2. Hvert operationelt program udarbejdes af medlemsstaten eller en af medlemsstaten udpeget myndighed i tæt samarbejde med de i artikel 10 omhandlede partnere.

3. Medlemsstaten forelægger hurtigst muligt efter, at Kommissionen har truffet en afgørelse som omhandlet i artikel 26, eller samtidig med fremlæggelsen af den i samme artikel 26 omhandlede nationale strategiske referenceramme Kommissionen et forslag til et operationelt program, der indeholder alle de i artikel 36 omhandlede komponenter.

4. Kommissionen vurderer det foreslåede operationelle program med henblik på at slå fast, om det bidrager til virkeliggørelsen af målene og de prioriterede opgaver i den nationale strategiske referenceramme og Fællesskabets strategiske retningslinjer. Finder Kommissionen, at et operationelt program er uforeneligt med Fællesskabets strategiske retningslinjer eller den nationale strategiske referenceramme, anmoder den medlemsstaten om at revidere det foreslåede program i overensstemmelse dermed.

5. Kommissionen vedtager hvert operationelt program hurtigst muligt efter, at medlemsstaten formelt har fremlagt det.

Artikel 32

Revision af operationelle programmer

1. På medlemsstatens eller Kommissionens initiativ og efter overvågningsudvalgets godkendelse underkastes de operationelle programmer en fornyet undersøgelse og revideres om fornødent for resten af programmeringsperioden efter betydelige socioøkonomiske forandringer eller for at tage større eller et andet hensyn til Fællesskabets prioriterede opgaver, navnlig i lyset af Rådets konklusioner. Operationelle programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af en evaluering og efter gennemførelsesvanskeligheder. Operationelle programmer revideres om fornødent efter fordelingen af de i artikel 48 og 49 omhandlede reserver.

2. Kommissionen træffer en afgørelse om anmodningerne om revision af operationelle programmer hurtigst muligt efter, at medlemsstaten formelt har indgivet anmodningen.

Artikel 33

Særtræk ved fondene

1. Der tildeles kun operationelle programmer finansiering fra én fond, jf. dog stk. 3.

2. Uden at undtagelserne i de særlige forordninger om fondene berøres heraf, kan EFRU og ESF komplementært og inden for en grænse på 5 % af hver prioriteret opgave for et operationelt program finansiere foranstaltninger, der hører ind under anvendelsesområdet for støtten fra de øvrige fonde, forudsat at de er nødvendige for en tilfredsstillende gennemførelse af foranstaltningen og direkte er knyttet til denne.

3. I de medlemsstater, som modtager støtte fra Samhørighedsfonden, yder EFRU og Samhørighedsfonden i fællesskab støtte til operationelle programmer på områderne transportinfrastruktur og miljø, herunder store projekter.

Artikel 34

Geografisk anvendelsesområde

1. Operationelle programmer, der fremlægges under målet om "konvergens", udarbejdes på det relevante geografiske niveau og mindst på det regionale NUTS II-niveau.

   Operationelle programmer, der fremlægges under målet om "konvergens" med et bidrag fra Samhørighedsfonden, udarbejdes på det nationale niveau.

2. Operationelle programmer, der fremlægges under målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse", udarbejdes på det regionale NUTS I- eller NUTS II-niveau i overensstemmelse med medlemsstatens særlige institutionelle system for regioner, der nyder godt af finansieringer fra EFRU, medmindre Kommissionen og medlemsstaten er nået til enighed om en anden fremgangsmåde. De udarbejdes af medlemsstaten på det relevante niveau, hvis de finansieres af ESF.

3. Operationelle programmer, der fremlægges under målet om "europæisk territorialt samarbejde" med henblik på grænseoverskridende samarbejde, udarbejdes for hver grænse eller gruppe af grænser ved en hensigtsmæssig gruppering på NUTS III-niveau inkl. enklaver. Operationelle programmer, der fremlægges under målet om "europæisk territorialt samarbejde" med henblik på tværnationalt samarbejde, udarbejdes på det enkelte tværnationale samarbejdsområdes niveau. Netværksprogrammer vedrører hele Fællesskabets område.

Artikel 35

Deltagelse af Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

1. EIB og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) kan i henhold til bestemmelserne i deres vedtægter deltage i programmeringen af støtten fra fondene.

2. EIB og EIF kan på begæring af medlemsstater deltage i forberedelsen af nationale strategiske referencerammer og operationelle programmer og i aktiviteter med tilknytning til forberedelse af store projekter, finansieringsordninger og offentligt-private partnerskaber. Medlemsstaten kan med EIB's og EIF's samtykke koncentrere de ydede lån om en eller flere prioriterede opgaver under et operationelt program, navnlig på områderne innovation og videnøkonomi, menneskelig kapital, miljø og grundlæggende infrastrukturprojekter.

3. Kommissionen kan forud for vedtagelsen af de nationale strategiske referencerammer og de operationelle programmer konsultere EIB og EIF. Denne konsultation vedrører navnlig de operationelle programmer, der indeholder en vejledende liste over store projekter, eller programmer, der som følge af deres prioriterede opgavers egenart er egnede til at tilvejebringe lån eller andre former for markedsbaseret finansiering.

4. Kommissionen kan, dersom den anser det for hensigtsmæssigt for vurderingen af store projekter, anmode EIB om at undersøge de pågældende projekters tekniske kvalitet og økonomiske og finansielle levedygtighed, navnlig hvad angår de finanstekniske instrumenter, der skal anvendes eller udvikles.

KAPITEL II
PROGRAMMERINGENS INDHOLD

AFDELING 1
OPERATIONELLE PROGRAMMER

Artikel 36

Operationelle programmer under målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse"

1. Operationelle programmer med tilknytning til målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" indeholder:

   a) en analyse af situationen med hensyn til stærke og svage sider og den strategi, der vælges som reaktion herpå

   b) en begrundelse for de valgte prioriterede opgaver under hensyn til Fællesskabets strategiske retningslinjer, den nationale strategiske referenceramme og de deraf følgende prioriterede opgaver for det operationelle program samt de forventede virkninger af den i artikel 46 omhandlede forudgående evaluering

   c) oplysninger om de prioriterede opgaver og disses særlige mål. De pågældende mål skal kvantificeres ved anvendelse af et begrænset antal indikatorer for gennemførelse, resultater og virkning under hensyn til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtet i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af målene for udførelsen af de prioriterede opgaver

   d) en fordeling af støtteområderne efter kategori i overensstemmelse med de detaljerede regler for gennemførelsen af denne forordning

   e) en finansieringsplan indeholdende to tabeller:

      i) en tabel med en fordeling for hvert år i henhold til artikel 50 - 53 af den samlede bevilling, der påtænkes afsat som støtte fra hver fond. Finansieringsplanen viser særskilt inden for den samlede støtte fra strukturfondene de bevillinger, der afsættes til regioner, hvortil der ydes overgangsstøtte. Det samlede årligt afsatte bidrag fra fondene er foreneligt med det relevante finansielle overslag under hensyn til den nedtrapning, der er fastsat i artikel 16, stk. 2, og artikel 17, stk. 4

      ii) en tabel, som for hele programmeringsperioden og for hver prioriteret opgave viser den samlede bevilling i form af fællesskabsstøtten og de dertil svarende offentlige nationale bidrag samt fondenes støttesats. Til

orientering vises i tabellen bidraget fra EIB og andre finansielle instrumenter

f) oplysninger om komplementariteten med foranstaltninger finansieret af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Fiskerifond

g) gennemførelsesbestemmelser for det operationelle program, herunder:

i) medlemsstatens udpegelse af alle de enheder, der er fastsat i artikel 58, eller, dersom medlemsstaten udnytter den i artikel 73 omhandlede mulighed, udpegelsen af andre organer og fremgangsmåder i henhold til de i artikel 73 fastsatte regler

ii) en beskrivelse af overvågnings- og evalueringssystemerne og overvågningsudvalgets sammensætning

iii) en fastlæggelse af fremgangsmåderne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigtighed

iv) bestemmelser til sikring af, at det operationelle program bekendtgøres

v) en beskrivelse af de mellem Kommissionen og medlemsstaten aftalte fremgangsmåder for udveksling af elektroniske data med henblik på at opfylde de betalings-, overvågnings- og evalueringskrav, der er fastsat i denne forordning

h) udpegelse af det i artikel 70 omhandlede "overensstemmelsesvurderingsorgan".

i) en vejledende liste over store projekter i henhold til artikel 38, som efter planen vil blive fremlagt i programmeringsperioden, herunder en vejledende årlig plan.

De i litra d) omhandlede gennemførelsesbestemmelser vedtages af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2.

2. I forbindelse med operationelle programmer, der finansieres af EFRU og Samhørighedsfonden i fællesskab og vedrører transport og miljø, fastsættes der prioriterede opgaver, som er specifikke for hver fond, og en specifik forpligtelse for hver fond.

3. Hvert operationelt program under målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" omfatter en begrundelse for den tematiske, geografiske og finansielle koncentration.

For operationelle programmer finansieret af EFRU baseres denne begrundelse på:

a) den kontrollerbare forbindelse mellem målet angående en afbalanceret udvikling af regionen og de valgte prioriterede opgaver

b) den løftestangseffekt, som en økonomisk kritisk masse og et betydeligt antal støttemodtagere udøver på de vigtigste prioriterede opgaver med henblik på udvikling af den pågældende region, navnlig med hensyn til innovation.

For operationelle programmer finansieret af ESF baseres denne begrundelse på:

a) de valgte prioriterede opgavers bidrag til virkeliggørelsen af Rådets henstillinger om gennemførelsen af beskæftigelsespolitikken i medlemsstaterne

b) løftestangseffekten på de vigtigste prioriterede opgaver og mål for den europæiske beskæftigelsesstrategi og på Fællesskabets mål på området social integrering.

4. Operationelle programmer finansieret af EFRU omfatter derudover for målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse":

a) foranstaltninger til interregionalt samarbejde med mindst én region i en anden medlemsstat under hvert regionalt program

b) oplysninger om den bymæssige approach, herunder listen over udvalgte byer og fremgangsmåderne for videredelegering til byernes myndigheder, eventuelt ved hjælp af et globaltilskud

c) foranstaltninger til forebyggende tilpasning af de regionale økonomier til ændringerne i den europæiske og den internationale økonomiske situation

d) særlige prioriterede opgaver i forbindelse med de foranstaltninger, som finansieres via den yderligere tildeling, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra d), som led i operationelle programmer, der yder støtte i fjernområderne.

5. Uanset stk. 1 indeholder det operationelle program, som hver medlemsstat foreslår for den i artikel 49 omhandlede reserve til uforudsete udgifter i henhold til artikel 31, kun de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra e), nr. i), og litra g) og h), samt:

a) en analyse af situationen i udsatte sektorer og sektorer, som kan blive påvirket af følgerne af en liberalisering af samhandelen

b) en angivelse af de prioriterede opgaver med hensyn til tilpasning af de potentielt berørte arbejdstagere og diversificering af de regionale økonomier.

6. Hvis en af de i artikel 49 omhandlede uforudsete begivenheder finder sted, anmoder medlemsstaten Kommissionen om en revision af det operationelle program i henhold til artikel 32, herunder de i stk. 1, litra c) og litra e), nr. ii), omhandlede oplysninger.

Artikel 37

Operationelle programmer under målet om "europæisk territorialt samarbejde"

Der er i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. […] om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling fastsat særlige regler om programmering for så vidt angår operationelle programmer under målet om "europæisk territorialt samarbejde" uden at artikel 36 derved indskrænkes.

AFDELING 2
STORE PROJEKTER

Artikel 38

Indhold

Som led i et operationelt program kan EFRU og Samhørighedsfonden finansiere udgifter i forbindelse med en foranstaltning, der omfatter en række arbejder, aktiviteter eller tjenesteydelser, som i sig selv tager sigte på udførelse af en udelelig opgave af en præcis økonomisk eller teknisk egenart, som har tydeligt fastlagte mål, og i forbindelse med hvilken de samlede udgifter overstiger 25 mio. EUR, hvis der er tale om miljøområdet, og 50 mio. EUR, hvis der er tale om andre områder, i det følgende benævnt "store projekter".

Artikel 39

Oplysninger til Kommissionen

Forvaltningsmyndigheden forelægger Kommissionen følgende oplysninger om store projekter:

a) oplysninger om det organ, der skal være ansvarligt for gennemførelsen

b) oplysninger om investeringens egenart og en beskrivelse deraf, herunder dens finansielle omfang og geografiske beliggenhed

c) resultaterne af feasibility-undersøgelserne

d) en tidsplan for projektets gennemførelse og, dersom gennemførelsesperioden for den pågældende foranstaltning forventes at blive længere end programmeringsperioden, de faser, for hvis vedkommende der anmodes om samfinansiering fra Fællesskabets side i programmeringsperioden 2007-2013

e) en cost/benefit-analyse, herunder en risikovurdering og en angivelse af den forventede virkning i den pågældende sektor og på den socioøkonomiske situation i medlemsstaten og/eller regionen samt, hvor det er muligt, i Fællesskabets øvrige regioner

f) en garanti for overensstemmelse med fællesskabsretten

g) en analyse af de miljømæssige virkninger

h) en begrundelse for det offentlige bidrag

i) finansieringsplanen, som viser de samlede planlagte økonomiske midler og det planlagte bidrag fra fondene, EIB, EIF og alle andre fællesskabsfinansieringskilder, herunder den årlige plan for projektet.

Artikel 40

Kommissionens afgørelse

1. Kommissionen vurderer det store projekt, idet den om fornødent konsulterer eksterne eksperter, herunder EIB, på baggrund af de i artikel 39 omhandlede faktorer, dets overensstemmelse med prioriteringen i det operationelle program, dets bidrag til virkeliggørelsen af målene for den pågældende prioritering og dets sammenhæng med andre fællesskabspolitikker.

2. Kommissionen tilbyder medlemsstaterne metodologisk støtte og fastlægger referenceværdier for cost/benefit-analysens vigtigste parametre.

3. Kommissionen træffer en afgørelse hurtigst muligt efter, at medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden har fremlagt alle de i artikel 39 omhandlede oplysninger. I denne afgørelse fastlægges den fysiske genstand, det beløb, hvorpå samfinansieringssatsen for den prioriterede opgave finder anvendelse, og den årlige plan.

4. Hvis Kommissionen afviser at yde et økonomisk bidrag til et stort projekt, giver den medlemsstaten en begrundelse herfor.

AFDELING 3
GLOBALTILSKUD

Artikel 41

Almindelige bestemmelser

1. Forvaltningsmyndigheden kan overdrage forvaltningen og gennemførelsen af en del af et operationelt program til et eller flere mellemliggende organer, som udpeges af forvaltningsmyndigheden, herunder lokale myndigheder, regionale udviklingsorganer eller ikke-statslige organisationer, og som forestår gennemførelsen af en eller flere foranstaltninger i henhold til bestemmelserne i en aftale, der indgås mellem forvaltningsmyndigheden og det pågældende organ.

En sådan delegation indskrænker ikke forvaltningsmyndighedens og medlemsstaternes økonomiske ansvarlighed.

2. Det mellemliggende organ, der er ansvarligt for forvaltningen af globaltilskuddet, fremlægger garantier for sin solvens og sin kompetence på området forvaltningsmæssig og økonomisk forvaltning. Det skal som hovedregel have sit hjemsted eller være repræsenteret i den eller de regioner, der er omfattet af det operationelle program på tidspunktet for udpegelsen.

Artikel 42

Gennemførelsesbestemmelser

Den aftale, der indgås mellem forvaltningsmyndigheden og det mellemliggende organ, indeholder navnlig detaljerede oplysninger om:

a) de foranstaltninger, der skal gennemføres

b) kriterierne for udvælgelse af støttemodtagere

c) satserne for støtten fra fondene og bestemmelserne om den pågældende støtte, bl.a. hvad angår anvendelsen af eventuelle påløbne renter

d) de i artikel 58, stk. 1, omhandlede ordninger for overvågning, evaluering og sikring af økonomisk kontrol med globaltilskuddet i forholdet til forvaltningsmyndigheden, herunder bestemmelserne om tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb og fremlæggelse af regnskaber

e) brugen af en finansiel garanti eller en tilsvarende ordning.

AFDELING 4
TEKNISK BISTAND

Artikel 43

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. På initiativ og/eller på vegne af Kommissionen kan fondene inden for et loft på 0,30 % af deres respektive årlige tildelinger finansiere forberedende arbejde, overvågning, forvaltningsmæssig og teknisk støtte, evaluering, revision og inspektioner i det omfang, dette er påkrævet til gennemførelse af forordningen. Disse foranstaltninger træffes i henhold til artikel 53, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 og alle andre bestemmelser i denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne dertil, som finder anvendelse på denne form for gennemførelse af budgettet.

De pågældende foranstaltninger omfatter:

a) undersøgelser i tilknytning til udarbejdelsen af Fællesskabets strategiske retningslinjer, Kommissionens årsrapport og den treårlige samhørighedsrapport

b) evalueringer, rapporter fra eksperter, statistikker og undersøgelser, også af almen karakter vedrørende fondenes funktionsmåde

c) foranstaltninger rettet mod partnerne, modtagerne af støtte fra fondene og offentligheden i almindelighed, herunder oplysningsvirksomhed

d) foranstaltninger til udbredelse af oplysninger, netværksarbejde, bevidstgørelse, fremme af samarbejdet og udveksling af erfaringer overalt i Unionen

e) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering

f) forbedring af evalueringsmetoder og udveksling af oplysninger om fremgangsmåderne på dette område.

2. Kommissionen træffer en afgørelse om de foranstaltninger, der er anført i stk. 1, efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2, når der er tale om støtte fra EFRU eller Samhørighedsfonden.

3. Kommissionen træffer en afgørelse om de foranstaltninger, der er anført i stk. 1, efter høring af det i artikel 105 omhandlede udvalg og efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2, når der er tale om støtte fra ESF.

Artikel 44

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. På initiativ af medlemsstaten kan fondene for hvert operationelt program finansiere forberedende arbejde, forvaltning, overvågning, evaluering, oplysningsvirksomhed, kontrolaktiviteter og aktiviteter til styrkelse af den administrative kapacitet til gennemførelse af fondenes indsats inden for følgende grænser:

a) 4 % af det samlede beløb, der afsættes til hvert operationelt program under målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse"

b) 6 % af det samlede beløb, der afsættes til hvert operationelt program under målet om "europæisk territorialt samarbejde".

2. For målet om "konvergens" kan der træffes tekniske bistandsforanstaltninger i form af særlige operationelle programmer for op til 4 % af den samlede tildeling.

AFSNIT IV

EFFEKTIVITET

KAPITEL I
EVALUERING

Artikel 45

Almindelige bestemmelser

1. Fællesskabets strategiske retningslinjer, den nationale strategiske referenceramme og de operationelle programmer underkastes evaluering.

   Formålet med evalueringerne er at forbedre fondsstøttens kvalitet og effektivitet og sammenhængen deri samt gennemførelsen af operationelle programmer. Desuden er formålet at vurdere virkningerne i henseende til Fællesskabets strategiske mål, traktatens artikel 158 og de særlige strukturproblemer for de pågældende medlemsstater og regioner, samtidig med at der tages hensyn til de behov, der knytter sig til bæredygtig udvikling, og til den relevante fællesskabslovgivning om miljøvirkninger og strategisk miljøvurdering.

2. En evaluering kan være strategisk med det formål at undersøge udviklingen inden for et program eller en gruppe programmer i forhold til Fællesskabets prioritering og den nationale prioritering. Den kan være operationel med det formål at støtte overvågningen af et operationelt program. Evalueringer foretages før, under og efter programmeringsperioden.

3. De i stk. 1 omhandlede evalueringsaktiviteter tilrettelægges alt efter omstændighederne i medlemsstatens eller Kommissionens regi i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og på grundlag af et partnerskab mellem medlemsstaten og Kommissionen. Evalueringerne foretages af uafhængige bedømmere. Resultaterne offentliggøres, medmindre den myndighed, der er ansvarlig for evalueringen, udtrykkeligt modsætter sig dette i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i dokumenter[11].

4. Evalueringerne finansieres via budgettet for teknisk bistand.

5. Kommissionen fastlægger de evalueringsmetoder og standarder, der skal anvendes, efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 2.

---

[11] EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

Artikel 46

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne tilvejebringer de menneskelige og økonomiske ressourcer, der er nødvendige til gennemførelse af evalueringer, tilrettelægger frembringelsen og indsamlingen af de fornødne data og anvender de forskellige typer oplysninger, der frembringes via overvågningssystemet.

   Desuden udarbejder de under målet om "konvergens" en evalueringsplan med henblik på at forbedre forvaltningen af operationelle programmer og deres evalueringskapacitet. I denne plan fastlægges de vejledende evalueringsaktiviteter, som medlemsstaten har til hensigt at gennemføre i de forskellige gennemførelsesfaser.

2. Medlemsstaterne foretager i den nationale strategiske referencerammes regi forudgående evaluering for at vurdere den foreslåede aktivitets virkning og sammenhæng med Fællesskabets strategiske retningslinjer og den valgte nationale og regionale prioritering.

3. Medlemsstaterne foretager under målet om "konvergens" en forudgående evaluering for hvert operationelt program.

   Under målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" foretager de enten en evaluering, som dækker alle operationelle programmer, eller en evaluering for hver fond eller prioriteret opgave eller hvert operationelt program.

   Formålet med den forudgående evaluering er at optimere tildelingen af budgetmidler under operationelle programmer og forbedre programmeringens kvalitet. Som led i evalueringen fastlægges og vurderes de mellem- og langsigtede behov, de fastsatte mål, de forventede resultater, de kvantitative mål, om nødvendigt sammenhængen i den strategi, der foreslås for regionen, merværdien af fællesskabsstøtten, den udstrækning, hvori der er taget hensyn til Fællesskabets prioritering, de indhøstede erfaringer med tidligere programmering og kvaliteten af procedurerne for gennemførelse, overvågning, evaluering og økonomisk forvaltning.

4. For at vurdere fremskridtet med programmeringen set i forhold til de forpligtelser, der er indgået ved periodens begyndelse, integreringen i Fællesskabets strategiske retningslinjer og den nationale strategiske referenceramme foretager hver medlemsstat senest i 2010 enten en evaluering, som omfatter samtlige operationelle programmer under hvert mål, eller en evaluering af hvert operationelt program.

5. I programmeringsperioden foretager medlemsstaterne en ad hoc-evaluering med tilknytning til overvågningen af operationelle programmer, hvis overvågningen af programmerne viser, at der er tale om en betydelig afvigelse fra de oprindeligt fastsatte mål, og hvis der fremsættes forslag til revision af operationelle programmer. Resultaterne forelægges overvågningsudvalget for det operationelle program og Kommissionen.

Artikel 47

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen foretager evalueringer for at forberede og overvåge Fællesskabets strategiske retningslinjer.

2. Kommissionen kan på eget initiativ eller i partnerskab med den pågældende medlemsstat foretage ad hoc-evalueringer som omhandlet i artikel 46, stk. 5.

3. Kommissionen foretager efterfølgende evaluering for hvert mål i samarbejde med medlemsstaten og forvaltningsmyndighederne, der forestår indsamlingen af de fornødne data.

   Den omfatter alle operationelle programmer under hvert mål samt en undersøgelse af den udstrækning, hvori midlerne er anvendt, fondsprogrammeringens effektivitet og efficiens, de socioøkonomiske virkninger og indvirkningen på Fællesskabets prioriterede opgaver.

   Den foretages for hvert af målene og tager sigte på at drage konklusioner til brug for politikken for økonomisk, social og territorial samhørighed.

   Den fastlægger, hvilke faktorer der bidrager til en vellykket eller fejlslagen gennemførelse af operationelle programmer, også med hensyn til bæredygtighed, og fastlægger god praksis.

   Den efterfølgende evaluering skal være afsluttet den 31. december 2015.

KAPITEL II
RESERVER

Artikel 48

Fællesskabsreserve for kvalitet og resultater

1. I forbindelse med den årlige drøftelse, der er omhandlet i artikel 29, fordeler Rådet i 2011 efter fremgangsmåden i traktatens artikel 161 den i artikel 20 omhandlede reserve mellem medlemsstaterne for at belønne fremskridt i forhold til den oprindelige situation:

   a) for målet om "konvergens" på grundlag af følgende kriterier:

      i) væksten i bruttonationalproduktet per capita opgjort på NUTS II-niveau i forhold til Fællesskabets gennemsnit på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010

      ii) væksten i beskæftigelsesfrekvensen på NUTS II-niveau på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010

b) for målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" på grundlag af følgende kriterier:

i) pro rata-tildeling til de regioner, der i tidsrummet 2007-2010 mindst har anvendt 50 % af deres EFRU-tildeling til innovationsrelaterede aktiviteter som omhandlet i artikel 5, stk. 1, i forordning (EF) nr. […]

ii) væksten i beskæftigelsesfrekvensen på NUTS II-niveau på grundlag af de data, der foreligger vedrørende perioden 2004-2010.

2. Hver medlemsstat fordeler de pågældende beløb mellem operationelle programmer under hensyn til de i stk. 1 fastsatte kriterier.

Artikel 49

National reserve til uforudsete udgifter

1. Medlemsstaten afsætter et beløb svarende til 1 % af strukturfondenes årlige støtte til målet om "konvergens" og 3 % af strukturfondenes årlige støtte til målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" til imødegåelse af uforudsete lokale eller sektormæssige kriser, som knytter sig til økonomisk og social omstrukturering eller følgerne af en liberalisering af samhandelen.

Denne reserve anvendes til at fremme fleksibiliteten blandt de pågældende arbejdstagere og den økonomiske diversificering i de pågældende regioner som et supplement til de operationelle programmer.

2. Hver medlemsstat foreslår særlige operationelle programmer, der dækker hele perioden, for de budgetmæssige forpligtelser med henblik på at imødegå de i stk. 1 omhandlede kriser.

AFSNIT V

FONDENES ØKONOMISKE BIDRAG

KAPITEL I
STØTTEN FRA FONDENE

Artikel 50

Graduering af støttesatserne

Støtten fra fondene gradueres på grundlag af følgende:

a) de særlige problemers omfang, navnlig i økonomisk, social eller territorial henseende

b) den betydning, som den enkelte prioriterede opgave har for Fællesskabets prioriterede opgaver som omhandlet i Fællesskabets strategiske retningslinjer

c) beskyttelse og forbedring af miljøet, navnlig ved anvendelse af forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats og princippet om, at forureneren betaler

d) omfanget af tilvejebringelse af private midler, navnlig som led i offentligt-private partnerskaber, på de pågældende områder.

Artikel 51

Støtten fra fondene

1. I afgørelsen om fastlæggelse af et operationelt program fastsættes maksimumssatsen og maksimumsbeløbet for hver fonds bidrag til hvert operationelt program under hver prioriteret opgave. I afgørelsen vises særskilt bevillingerne til de regioner, hvortil der ydes overgangsstøtte.

2. Støtten fra fondene sættes i forhold til de samlede offentlige udgifter.

3. For fondenes bidrag til hver prioriteret opgave gælder følgende lofter:

   a) 85 % af de offentlige udgifter, som medfinansieres af Samhørighedsfonden

   b) 75 % af de offentlige udgifter, som medfinansieres af EFRU eller ESF som led i operationelle programmer i regioner, der er støtteberettigede under målet om "konvergens"

   c) 50 % af de offentlige udgifter, som medfinansieres af EFRU eller ESF som led i operationelle programmer under målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse"

   d) 75 % af de offentlige udgifter, som medfinansieres af EFRU som led i operationelle programmer under målet om "europæisk territorialt samarbejde"

   e) samfinansieringssatsen for særlige foranstaltninger, der finansieres under den i artikel 5, stk. 4, fastsatte yderligere tildeling til fjernområderne, udgør 50 % af de offentlige udgifter.

   Uanset litra b) kan fællesskabsstøtten, dersom regionerne er beliggende i en medlemsstat, der er omfattet af Samhørighedsfonden, i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde forhøjes til maksimalt 80 % af de offentlige udgifter, som medfinansieres af EFRU eller ESF.

4. Den maksimale støtte fra fondene forhøjes til 85 % af de offentlige udgifter til operationelle programmer under målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" i fjernområderne og til operationelle programmer i de fjerntliggende græske øer under målet om "konvergens".

Artikel 52

Forhøjelse af støtten

1. Uanset de i artikel 51 fastsatte lofter kan støtten fra EFRU til prioriterede opgaver under operationelle programmer forhøjes med:

   a) 10 procentpoint i forbindelse med interregionalt samarbejde som omhandlet i artikel 36, stk. 4, litra b), under målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse"

   b) 5 procentpoint under målet om "regional konkurrenceevne og beskæftigelse", dersom den prioriterede opgave overvejende vedrører områder med et geografisk eller naturligt handicap defineret som følger:

      i) ømedlemsstater, der er berettigede til støtte fra Samhørighedsfonden, og andre øer med undtagelse af sådanne, hvor en medlemsstats hovedstad er beliggende, eller som har en fast forbindelse med fastlandet

      ii) bjergområder som defineret i medlemsstatens nationale lovgivning

      iii) tyndt (under 50 indbyggere pr. kvadratkilometer) og meget tyndt (under 8 indbyggere pr. kvadratkilometer) befolkede områder

      iv) de områder, som den 30. april 2004 udgjorde Fællesskabets ydre grænser, og som efter denne dato ikke længere udgør sådanne.

   Forhøjelsen for områder med geografisk eller naturligt handicap må ikke føre til, at den samlede støtte til en prioriteret opgave andrager mere end 60 % af de offentlige udgifter til den pågældende prioriterede opgave.

2. Uanset de i artikel 51 fastsatte lofter kan støtten fra ESF til prioriterede opgaver i forbindelse med operationelle programmer under målene om "konvergens" og "regional konkurrenceevne og beskæftigelse" vedrørende foranstaltninger til fordel for interregionalt og tværnationalt samarbejde forhøjes med 10 procentpoint. Disse foranstaltninger skal være en del af en særlig prioriteret opgave.

Artikel 53

Andre bestemmelser

1. Støtten fra fondene til hver prioriteret opgave andrager mindst 20 % af de offentlige udgifter.

2. Tekniske bistandsforanstaltninger, der gennemføres på initiativ eller på vegne af Kommissionen, kan finansieres med en sats på 100 %.

3. I den i artikel 55, stk. 1, omhandlede støtteberettigelsesperiode:

   a) må der kun ydes støtte til en prioriteret opgave fra én fond ad gangen

b) må der kun ydes støtte til en foranstaltning fra en fond under ét operationelt program ad gangen.

4. I forbindelse med støtte til erhvervsvirksomheder skal den offentlige støtte, der ydes under operationelle programmer, overholde lofterne for statsstøtte.

5. En udgift, der medfinansieres af fondene, må ikke støttes af noget andet finansielt fællesskabsinstrument.

KAPITEL II
INDTÆGTSGIVENDE PROJEKTER

Artikel 54

Indtægtsgivende projekter

1. I denne forordning forstås ved et indtægtsgivende projekt ethvert projekt, som omfatter en infrastruktur, hvis anvendelse indebærer gebyrer, der direkte udredes af brugerne, og enhver foranstaltning, der følger af salg eller leje af jord eller bygninger.

2. De offentlige udgifter til indtægtsgivende projekter beregnes ved fra investeringsudgiften at trække nutidsværdien af nettoindtægterne af investeringen i en given referenceperiode. Ved beregningen tages der hensyn til den rentabilitet, der normalt forventes af den pågældende investeringskategori, og til anvendelsen af princippet om, at forureneren betaler, samt om fornødent billighedsprincippet i tilknytning til den pågældende medlemsstats relative velstand.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på projekter, der er underkastet reglerne om statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87.

4. Hvis foranstaltningen helt eller delvis omfatter et salg, som giver indtægter, trækkes de pågældende indtægter fra beregningsgrundlaget for det støtteberettigede beløb, som forvaltningsmyndigheden opgiver til Kommissionen.

KAPITEL III
UDGIFTERS STØTTEBERETTIGELSE

Artikel 55

Udgifters støtteberettigelse

1. Udgifter er berettigede til støtte fra fondene, hvis de rent faktisk er afholdt af støttemodtageren med henblik på gennemførelse af en foranstaltning i perioden mellem den 1. januar 2007 og den 31. december 2015. Samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.

Udgifter til store projekter er støtteberettigede fra det tidspunkt, hvor projektet forelægges Kommissionen.

2. Udgifter er kun berettigede til støtte fra fondene, når de vedrører foranstaltninger, som er vedtaget af forvaltningsmyndigheden for det pågældende operationelle program eller under dennes ansvar i overensstemmelse med kriterier, der er fastsat af overvågningsmyndigheden.

   En ny udgift, som tillægges på tidspunktet for ændringen af et operationelt program som omhandlet i artikel 32, er berettiget fra datoen for Kommissionens modtagelse af anmodningen om ændring af det operationelle program. Denne bestemmelse gælder ikke for de operationelle programmer, der er omhandlet i artikel 36, stk. 5.

3. Reglerne om udgifters støtteberettigelse fastsættes på nationalt niveau, jf. dog undtagelsen i de særlige forordninger om de enkelte fonde. De gælder for samtlige offentlige udgifter, der anføres under det operationelle program.

4. Stk. 1, 2 og 3 indskrænker ikke de i artikel 43 omhandlede udgifter.

KAPITEL IV
FORANSTALTNINGERS BESTANDIGHED

Artikel 56

Foranstaltningers bestandighed

1. Medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden påser, at en foranstaltning kun bevarer støtten fra fondene, hvis den pågældende foranstaltning ikke inden for syv år efter datoen for de kompetente nationale myndigheders eller forvaltningsmyndighedens finansieringsafgørelse har undergået en omfattende ændring:

   a) som øver indflydelse på dens egenart eller gennemførelsesvilkår eller giver en virksomhed eller et offentligt organ en uberettiget fordel

   b) som enten skyldes en ændring i ejerforholdene for et infrastrukturelement eller afhændelse af en produktionsaktivitet.

2. Forvaltningsmyndigheden meddeler Kommissionen alle sådanne ændringer. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater.

3. Uretmæssigt udbetalte beløb tilbagebetales i henhold til artikel 99-103.

4. Medlemsstaterne og Kommissionen påser, at fondene ikke yder støtte til virksomheder, som er eller har været genstand for en tilbagebetalingsprocedure i henhold til stk. 3 efter overførsel af en produktionsaktivitet inden for en medlemsstat eller til en anden medlemsstat.

AFSNIT VI
FORVALTNING, OVERVÅGNING OG KONTROL

KAPITEL I
FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 57

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Forvaltnings- og kontrolsystemerne i forbindelse med operationelle programmer, der er indført af medlemsstaterne, omfatter:

   a) en tydelig definition af de pågældende organers arbejdsopgaver med hensyn til forvaltning og kontrol og en klar fordeling af arbejdsopgaverne inden for hvert organ

   b) en tydelig adskillelse af arbejdsopgaverne for de organer, der tager sig af forvaltning, godkendelse af udgifter og kontrol, og af de pågældende arbejdsopgaver inden for det enkelte organ

   c) passende midler til sikring af, at hvert organ kan udføre de arbejdsopgaver, som det er pålagt at udføre

   d) effektive systemer for intern revision

   e) pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering

   f) et effektivt rapporterings- og overvågningssystem, når udførelsen af arbejdsopgaverne er uddelegeret

   g) procedurehåndbøger for de arbejdsopgaver, der skal udføres

   h) effektive systemer for revision af systemets funktionsmåde

   i) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor

   j) rapporterings- og overvågningsprocedurer vedrørende uregelmæssigheder og tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

2. De i stk. 1, litra b), c), d), f), og h) fastsatte foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til de offentlige udgifter under det pågældende operationelle program.

Artikel 58

Udpegelse af myndigheder

1. For hvert operationelt program udpeger medlemsstaten følgende:

   a) en forvaltningsmyndighed: en myndighed eller et offentligt eller privat nationalt, regionalt eller lokalt organ, der af medlemsstaten er udpeget til at forvalte et operationelt program, eller medlemsstaten selv, dersom den udfører den pågældende arbejdsopgave

   b) en godkendelsesmyndighed: et organ eller en lokal, regional eller national myndighed, der af medlemsstaten er udpeget til at godkende oversigter over udgifter og ansøgninger om betalinger, før de sendes til Kommissionen

   c) en revisionsmyndighed: et organ, der er operationelt uafhængigt af forvaltningsmyndigheden og godkendelsesmyndigheden, og som er udpeget af medlemsstaten i forbindelse med hvert operationelt program og er ansvarligt for efterprøvningen af forvaltnings- og kontrolsystemets forsvarlige funktionsmåde.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede myndigheder udpeger medlemsstaten et kompetent organ til at modtage betalingerne fra Kommissionen og et eller flere organer, der er ansvarlige for betalingerne til modtagerne.

3. Medlemsstaten vedtager bestemmelser om sine forbindelser med de pågældende myndigheder og organer og disses forbindelser med Kommissionen.

   Uden at denne forordning skal indskrænkes, fastsætter medlemsstaten de indbyrdes forbindelser mellem disse myndigheder, som udfører deres arbejdsopgaver i fuld overensstemmelse med den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle systemer.

4. Flere eller alle forvaltnings-, betalings-, godkendelses- og kontrolfunktioner kan udføres af samme organ, jf. dog artikel 57, stk. 1), litra b).

5. Der fastsættes i forordning (EF) nr. […] særlige forvaltnings- og kontrolregler for operationelle programmer under målet om "europæisk territorialt samarbejde".

6. Kommissionen fastsætter detaljerede regler til gennemførelse af artikel 59, 60 og 61 efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 3.

Artikel 59

Forvaltningsmyndighedens arbejdsopgaver

Forvaltningsmyndigheden er ansvarlig for en efficient, effektiv og korrekt forvaltning og gennemførelse af det operationelle program og navnlig for:

a) at det sikres, at foranstaltningerne udvælges til finansiering i overensstemmelse med de kriterier, der gælder for det operationelle program, og at de i hele deres gennemførelsesperiode er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler

b) at leveringen af de samfinansierede varer og tjenesteydelser efterprøves, og at de udgifter, der er anført i forbindelse med foranstaltninger, rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler

c) at det sikres, der findes et system til registrering og lagring i edb-form af detaljerede regnskaber vedrørende hver foranstaltning under det operationelle program, og at de data vedrørende gennemførelsen, der er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles

d) at det sikres, at støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af foranstaltningerne, enten har et særskilt regnskabssystem eller en egnet regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen

e) at det sikres, at de i artikel 46 omhandlede evalueringer af operationelle programmer foretages inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, og opfylder de kvalitetsstandarder, som Kommissionen og medlemsstaten er nået til enighed om

f) at der indføres procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et egnet revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 88 og 98

g) at det sikres, at der med henblik på godkendelse tilstilles godkendelsesmyndigheden alle nødvendige oplysninger om fulgte procedurer og gennemførte revisioner vedrørende udgifter

h) at overvågningsudvalget vejledes på rette vis og udstyres med de dokumenter, der er nødvendige for at overvåge kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program på baggrund af de særlige mål derfor

i) at de årlige og afsluttende rapporter om gennemførelsen udarbejdes og efter overvågningsudvalgets godkendelse forelægges Kommissionen

j) at der sikres overensstemmelse med de i artikel 68 fastsatte krav til oplysninger og offentlighed

k) at der tilstilles Kommissionen oplysninger, som gør det muligt for den at vurdere store projekter.

Artikel 60

Godkendelsesmyndighedens arbejdsopgaver

Godkendelsesmyndigheden for et operationelt program er navnlig ansvarlig for:

a) at der udarbejdes og forelægges Kommissionen godkendte oversigter over udgifter og ansøgninger om betaling i edb-form

b) at det bekræftes:

i) at oversigten over udgifter er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag

ii) at de anførte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, der er udvalgt til finansiering i overensstemmelse med de for programmet fastsatte kriterier og med fællesskabsreglerne og de nationale regler

c) at det med henblik på godkendelse sikres, at den fra forvaltningsmyndigheden har modtaget relevante oplysninger om de fulgte procedurer for og foretagne revisioner af udgifter, der er optaget i udgiftsoversigten

d) at der med henblik på godkendelse tages hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar

e) at der opbevares regnskaber i edb-form over de udgifter, der er meddelt Kommissionen

f) at der sikres tilbagebetaling af enhver fællesskabsfinansiering, der er fundet uretmæssigt udbetalt som følge af opdagede uregelmæssigheder, og i påkommende tilfælde betaling af renter, idet der føres regnskab over beløb, der skal tilbagebetales, og tilbagebetales beløb, som tilfalder Kommission, om muligt ved fradrag i den næste oversigt over udgifter.

Artikel 61

Revisionsmyndighedens arbejdsopgaver

1. Revisionsmyndigheden for et operationelt program er navnlig ansvarlig for:

a) at det sikres, at revisioner foretages i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder med henblik på at efterprøve den faktiske funktionsmåde for det operationelle programs forvaltnings- og kontrolsystem

b) at det sikres, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en egnet stikprøve med henblik på at efterprøve de anførte udgifter

c) at der inden for seks måneder efter godkendelsen af det operationelle program forelægges Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den i litra a) og b) omhandlede revision, de metoder, der skal anvendes, stikprøvemetoden for revisioner af foranstaltninger og den vejledende planlægning af revisioner til sikring af, at de vigtigste organer revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden

d) i de tilfælde, hvor der anvendes fælles systemer på mere end ét operationelt program, kan der under litra c) fremlægges én kombineret revisionsstrategi

e) at der senest den 30. juni hvert år fra 2008 til 2016:

i) udarbejdes en årlig kontrolrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der i det foregående år er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det operationelle program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet. Oplysningerne vedrørende 2014 og 2015 kan optages i den afsluttende rapport med henblik på at ledsage gyldighedserklæringen

ii) afgives en udtalelse om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet har fungeret effektivt med henblik på at give rimelig vished for rigtigheden af udgiftsoversigter, der i det pågældende år er forelagt Kommission, og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

f) at oplysningerne om revisionerne og udtalelserne fremlægges, idet de kan samles i én rapport, når der anvendes et fælles system på flere operationelle programmer

g) at der ved afslutningen af det operationelle program fremlægges en erklæring, hvori gyldigheden af ansøgningen om betaling af den afsluttende saldo og lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, som er omfattet af den afsluttende oversigt over udgifter, vurderes, støttet af en afsluttende kontrolrapport.

2. Hvis de i litra a) og b) omhandlede revisioner foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, påser revisionsmyndigheden, at de pågældende organer besidder den fornødne operationelle uafhængighed, og at arbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt godkendte revisionsstandarder.

KAPITEL II
OVERVÅGNING

Artikel 62

Overvågningsudvalg

Medlemsstaten nedsætter i samråd med forvaltningsmyndigheden og efter konsultationer med partnerne et overvågningsudvalg for hvert operationelt program.

Hvert overvågningsudvalg nedsættes senest tre måneder efter, at afgørelsen om godkendelse af det operationelle program er truffet.

Det udarbejder sin egen forretningsorden inden for den pågældende medlemsstats institutionelle, retlige og finansielle ramme og vedtager denne i samråd med forvaltningsmyndigheden.

Artikel 63

Sammensætning

1. Formandskabet for overvågningsudvalget varetages af en repræsentant for medlemsstaten eller forvaltningsmyndigheden.

   Dets sammensætning fastsættes af medlemsstaten og omfatter de i artikel 10 omhandlede partnere og forvaltningsmyndigheden.

2. En repræsentant for Kommissionen kan på dennes eget initiativ deltage med rådgivende funktion i overvågningsudvalgets arbejde. En repræsentant for EIB og EIF kan deltage med rådgivende funktion vedrørende de operationelle programmer, hvortil de yder et bidrag.

Artikel 64

Arbejdsopgaver

Overvågningsudvalget påser, at det operationelle program gennemføres tilfredsstillende med hensyn til effektivitet og kvalitet, i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

a) det behandler og godkender inden for fire måneder efter godkendelsen af det operationelle program kriterierne for udvælgelse af de finansierede foranstaltninger. Udvælgelseskriterierne revideres i overensstemmelse med programmeringens behov

b) det vurderer med jævne mellemrum, hvor langt man er kommet med virkeliggørelsen af de særlige mål for det operationelle program på grundlag af dokumenter fremlagt af forvaltningsmyndigheden

c) det undersøger resultaterne af gennemførelsen, navnlig virkeliggørelsen af de mål, der er fastsat for hver prioriteret opgave, og de i artikel 46, stk. 5, omhandlede evalueringer

d) det behandler og godkender årsrapporten og den afsluttende rapport om gennemførelsen, som er omhandlet i artikel 66, før disse fremsendes til Kommissionen

e) det underrettes om den årlige kontrolrapport og eventuelle bemærkninger, som Kommissionen måtte fremsætte efter at have gennemgået den pågældende rapport

f) på medlemsstatens initiativ kan det underrettes om den i artikel 27 omhandlede årsrapport

g) det kan foreslå forvaltningsmyndigheden tilpasninger eller fornyede undersøgelser af det operationelle program, som sandsynligvis kan gøre det muligt at føre de i artikel 3 omhandlede mål for fondene ud i livet eller forbedre forvaltningen deraf, herunder den økonomiske forvaltning

h) det behandler og godkender alle forslag til ændring af indholdet af Kommissionens afgørelse om støtte fra fondene.

Artikel 65

Overvågning

1. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget sikrer kvaliteten af gennemførelsen af det operationelle program.

2. Forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget foretager overvågningen ved hjælp af finansielle indikatorer og indikatorer for gennemførelse, resultater og virkninger som fastlagt i det operationelle program.

   Hvis støttens egenart gør det muligt, fordeles statistikkerne efter køn og efter den modtagende virksomheds størrelse.

3. Kommissionen undersøger i partnerskab med medlemsstaterne de indikatorer, der er nødvendige til overvågning og evaluering af det operationelle program.

Artikel 66

Årsrapport og afsluttende rapport om gennemførelsen

1. For første gang i 2008 samt den 30. juni hvert år sender forvaltningsmyndigheden Kommissionen en årsrapport om gennemførelsen af det operationelle program. Forvaltningsmyndigheden sender den 30. juni 2016 Kommissionen en afsluttende rapport om gennemførelsen af det operationelle program.

2. De i stk. 1 omhandlede rapporter indeholder følgende oplysninger til sikring af et klart overblik over gennemførelsen af det operationelle program:

   a) de gjorte fremskridt med gennemførelsen af det operationelle program og virkeliggørelsen af de prioriterede opgaver på baggrund af de særlige kontrollerbare mål derfor samt kvantificering, hvis og når en sådan er hensigtsmæssig, af de fysiske indikatorer og indikatorerne for gennemførelse, resultater og virkninger i henseende til den prioriterede opgave

   b) den finansielle gennemførelse af det operationelle program med detaljerede oplysninger for hver prioriteret opgave af de af støttemodtageren betalte udgifter og det tilsvarende offentlige bidrag og de samlede modtagne betalinger fra Kommissionen samt en kvantificering af de i artikel 65, stk. 2, omhandlede finansielle indikatorer

   c) særskilt angivelse inden for hvert operationelt program af den finansielle gennemførelse i områder, hvortil der ydes overgangsstøtte, såfremt dette er hensigtsmæssigt

d) den finansielle gennemførelse på hvert støtteområde, der er fastsat af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 3

e) de foranstaltninger, som forvaltningsmyndigheden og overvågningsudvalget har truffet for at sikre gennemførelsens kvalitet og effektivitet, navnlig:

i) overvågnings- og evalueringstiltag, herunder ordninger for dataindsamling

ii) et sammendrag af alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program og alle trufne foranstaltninger, bl.a. som svar på bemærkninger fremsat i henhold til artikel 67

iii) brugen af teknisk bistand

f) de foranstaltninger, der er truffet for at tilvejebringe oplysninger om det operationelle program og gøre det kendt i offentligheden

g) en erklæring om, at fællesskabsretten er efterlevet i forbindelse med gennemførelsen af det operationelle program og, hvor det er hensigtsmæssigt, fastlæggelse af alle opståede problemer og de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe disse

h) fremskridtet med og finansieringen af store projekter og globaltilskud

i) oplysninger om reglerne for ydelse af præferentiel finansiering i områder med naturligt handicap

j) brugen af støtte, der i perioden for gennemførelse af det operationelle program er tilbagebetalt til forvaltningsmyndigheden eller en anden offentlig myndighed.

Omfanget af de oplysninger, der fremsendes til Kommissionen, skal stå i et rimeligt forhold til de samlede offentlige udgifter til det pågældende operationelle program.

3. Rapporterne kan godkendes, når de indeholder alle de i stk. 2 fastsatte oplysninger. Kommissionen træffer inden for 10 arbejdsdage afgørelse om, hvorvidt årsrapporten kan godkendes.

4. Kommissionen træffer inden for to måneder afgørelse om indholdet af den af forvaltningsmyndigheden fremlagte årsrapport om gennemførelsen. For den afsluttende rapport om det operationelle program er fristen fem måneder. Hvis Kommissionen ikke træffer nogen afgørelse inden for den fastsatte frist, anses rapporten for at være godkendt.

Artikel 67

Årlig undersøgelse af programmer

1. Hvert år, når den i artikel 66 omhandlede årsrapport om gennemførelsen er fremlagt, undersøger Kommissionen og forvaltningsmyndigheden i henhold til regler, der skal fastsættes i samråd med den pågældende medlemsstat og den pågældende forvaltningsmyndighed, det gjorte fremskridt med gennemførelsen af det operationelle program, de vigtigste resultater, der er opnået i forhold til det foregående år, den finansielle gennemførelse samt andre faktorer med henblik på at forbedre gennemførelsen.

   Eventuelle aspekter ved driften af forvaltnings- og kontrolsystemet, som er omhandlet i den i artikel 61, stk. 1, litra e), nr. i), omhandlede årlige kontrolrapport, kan også undersøges.

2. Efter den i stk. 1 omhandlede undersøgelse kan Kommissionen fremsætte bemærkninger til medlemsstaten og forvaltningsmyndigheden, som underretter overvågningsudvalget derom. Medlemsstaten underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet som følge af disse bemærkninger.

3. Når de efterfølgende evalueringer af den støtte, der er ydet i programmeringsperioden 2000-2006, foreligger, undersøges de samlede resultater under den efterfølgende årlige undersøgelse.

KAPITEL III
OPLYSNINGSVIRKSOMHED OG OFFENTLIGHED

Artikel 68

Oplysningsvirksomhed og offentlighed

Medlemsstaterne fremlægger oplysninger om de samfinansierede programmer og foranstaltninger og gør offentligheden bekendt hermed. Oplysningsvirksomheden rettes mod europæiske borgere og støttemodtagerne. Sigtet dermed er at rette søgelyset mod Fællesskabets rolle og sikre fuld offentlighed om støtten fra fondene.

Forvaltningsmyndigheden for det operationelle program er i henhold til gennemførelsesreglerne vedrørende denne forordning, som vedtages af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 3, ansvarlig for, at offentligheden gøres bekendt hermed.

KAPITEL IV
KONTROLFORANSTALTNINGER

AFDELING 1
MEDLEMSSTATERNES ANSVAR

Artikel 69

Forsvarlig økonomisk forvaltning

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for den forsvarlige økonomiske forvaltning af de operationelle programmer og for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

2. De påser, at forvaltningsmyndigheder, godkendelsesmyndigheder, mellemliggende organer, revisionsmyndigheder og alle andre berørte organer modtager passende vejledning i indførelse af de i artikel 57 til 61 omhandlede forvaltnings- og kontrolsystemer med henblik på at sikre, at fællesskabsfinansieringen anvendes effektivt og korrekt.

3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom i overensstemmelse med reglerne og holder den underrettet om udviklingen med hensyn til administrative og retlige skridt.

   Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, ikke kan tilbagebetales, er medlemsstaten ansvarlig for, at de tabte beløb tilbagebetales til Den Europæiske Unions budget, medmindre den beviser, at tabet ikke kan tilskrives uregelmæssighed eller uagtsomhed fra dens side.

4. De detaljerede regler til gennemførelse af stk. 1, 2 og 3 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 3.

Artikel 70

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Forud for vedtagelsen af et operationelt program påser medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer for operationelle programmer i henhold til artikel 57 til 61. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

2. Inden for tre måneder efter godkendelsen af det enkelte operationelle program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af systemerne, som navnlig omfatter organisationen af og procedurerne for forvaltnings- og godkendelsesmyndighederne og de mellemliggende organer og de interne revisionssystemer, som de pågældende myndigheder og organer anvender, samt

revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

3. Denne beskrivelse ledsages af en rapport fra et "overensstemmelses-vurderingsorgan", som indeholder resultaterne af en vurdering af systemerne og en udtalelse om deres overensstemmelse med artikel 57-61. Hvis udtalelsen indeholder forbehold, anføres manglerne og disses omfang i rapporten. Medlemsstaten udarbejder sammen med Kommissionen en plan med angivelse af de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes, og tidsplanen for gennemførelsen deraf.

"Overensstemmelsesvurderingsorganet" udpeges senest, når det operationelle program er vedtaget. Kommissionen kan godtage, at revisionsmyndigheden for det operationelle program er "overensstemmelsesvurderingsorgan", forudsat at den har den fornødne kapacitet. "Overensstemmelsesvurderingsorganet" skal have den fornødne operationelle uafhængighed og skal udføre sit arbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder.

4. Når systemerne anvendes på mere end ét operationelt program, kan der fremlægges en beskrivelse af de fælles systemer i henhold til stk. 2 og 3 i én rapport.

5. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-4 fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 3.

AFDELING 2
KOMMISSIONENS ANSVAR

Artikel 71

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen påser efter proceduren i artikel 70, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 57-61, samt på grundlag af de årlige kontrolrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i de operationelle programmers gennemførelsesperiode.

2. Ud over de af medlemsstaterne foretagne revisioner kan embedsmænd ved Kommissionen eller godkendte repræsentanter for Kommissionen med et varsel på mindst én arbejdsdag foretage revisioner på stedet for at efterprøve forvaltnings- og kontrolsystemernes faktiske funktionsmåde, hvilket kan omfatte revision af foranstaltninger, der indgår i det operationelle program. Embedsmænd ved eller godkendte repræsentanter for medlemsstaten kan deltage i sådanne revisioner.

3. Kommissionen kan kræve, at en medlemsstat foretager en efterprøvning på stedet af systemernes korrekte funktionsmåde eller af en eller flere transaktioners korrekthed. Embedsmænd ved Kommissionen eller godkendte repræsentanter for Kommissionen kan deltage i sådanne revisioner.

Artikel 72

Samarbejde med medlemsstaternes kontrolorganer

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for de operationelle programmer med henblik på at samordne deres respektive kontrolplaner og revisionsmetoder og sørger for øjeblikkelig udveksling af resultaterne af de revisioner, der foretages vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemerne, med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

   Kommissionen og revisionsmyndighederne samles regelmæssigt, som hovedregel mindst én gang om året, for sammen at undersøge den årlige revisionsrapport, der fremlægges i henhold til artikel 61, og udveksle synspunkter om andre spørgsmål til forbedring af forvaltningen af og kontrollen med de operationelle programmer.

   Kommissionen fremsætter senest tre måneder eller på det første møde efter modtagelsen af den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 61, sine bemærkninger dertil.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi fastlægger Kommissionen de operationelle programmer, for hvis vedkommende udtalelsen om systemets overensstemmelse med artikel 61 er uden forbehold, eller forbeholdene er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, revisionsmyndighedens revisionsstrategi er tilfredsstillende, og der på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens revisioner er rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

3. For de pågældende programmers vedkommende kan Kommissionen meddele de pågældende medlemsstater, at den først og fremmest vil henholde sig til revisionsmyndighedens udtalelse vedrørende de anførte udgifters korrekthed, lovlighed og formelle rigtighed og kun under ekstraordinære omstændigheder vil foretage sine egne revisioner på stedet.

AFDELING 3
PROPORTIONALE BESTEMMELSER PÅ KONTROLOMRÅDET

Artikel 73

Proportionale kontrolordninger

1. For programmer, for hvis vedkommende omfanget af medfinansiering med fællesskabsmidler ikke overstiger 33 % af de offentlige udgifter under det operationelle program, og midlerne fra fondene ikke overstiger 250 mio. EUR, finder de i artikel 61, litra c), litra d) og litra e), nr. i), omhandlede bestemmelser ikke anvendelse.

2. For de i stk. 1 omhandlede programmer kan medlemsstaten vælge at fastlægge organerne og procedurerne for udøvelsen af de i artikel 59, litra b), og artikel 60 og

61 omhandlede arbejdsopgaver i henhold til nationale regler. Når en medlemsstat vælger denne mulighed, finder bestemmelserne i artikel 58, stk. 1, litra b) og c), og i artikel 60, stk. 1, litra c), ikke anvendelse.

Når Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelserne til artikel 59, 60 og 61, fastlægger den, hvilke bestemmelser der ikke finder anvendelse på medlemsstater, som vælger den i første afsnit omhandlede mulighed.

3. Artikel 70, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse, når en medlemsstat vælger den i stk. 2, første afsnit, omhandlede mulighed.

4. For alle operationelle programmer, der er omhandlet i stk. 1, kan Kommissionen, uanset om en medlemsstat vælger den i stk. 2 omhandlede mulighed, dersom udtalelsen om systemets overensstemmelse ikke har nogen forbehold, eller dersom alle forbehold er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, meddele den pågældende medlemsstat, at den først og fremmest vil henholde sig til den udtalelse, der er afgivet af revisionsmyndigheden eller det af medlemsstaten udpegede organ, når den har valgt den omhandlede mulighed, vedrørende de anførte udgifters korrekthed, lovlighed og formelle rigtighed og kun under ekstraordinære omstændigheder vil foretage sine egne revisioner på stedet.

Hvis der foreligger tegn på uregelmæssigheder, som ikke på rette vis er afsløret af de nationale revisionsmyndigheder, eller som ikke har været gjort til genstand for passende korrigerende foranstaltninger, kan Kommissionen kræve, at medlemsstaten foretager revisioner i henhold til artikel 71, stk. 3, eller foretage sine egne revisioner i henhold til artikel 71, stk. 2, for at få vished for de anførte udgifters korrekthed, lovlighed og formelle rigtighed.

AFSNIT VII

ØKONOMISK FORVALTNING

KAPITEL I
ØKONOMISK FORVALTNING

AFDELING 1
BUDGETMÆSSIGE FORPLIGTELSER

Artikel 74

Budgetmæssige forpligtelser

1. Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser i forbindelse med de operationelle programmer (i det følgende benævnt "budgetmæssige forpligtelser") indgås årligt for hver fond i en periode mellem den 1. januar 2007 og den 31. december 2013. Den

første budgetmæssige forpligtelse indgås før Kommissionens vedtagelse af afgørelsen om godkendelsen af det operationelle program. Hver efterfølgende forpligtelse indgås af Kommissionen på grundlag af den i artikel 31 omhandlede afgørelse om støtte fra fondene.

2. Hvis medlemsstaten ikke foreslår nogen ændring af de i artikel 36, stk. 5, omhandlede operationelle programmer, eller der ikke er foretaget nogen betaling, kan medlemsstaten senest den 30. september år n anmode om, at de operationelle programmers forpligtelser med tilknytning til den nationale reserve til uforudsete udgifter overføres til andre operationelle programmer. Medlemsstaten oplyser i sin anmodning, til hvilke operationelle programmer den pågældende overførsel skal foretages.

AFDELING 2
FÆLLES REGLER FOR BETALINGER

Artikel 75

Fælles regler for betalinger

1. Kommissionens betalinger af fondsstøtten foretages i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser. Alle betalinger konteres den tidligst indgåede budgetmæssige forpligtelse.

2. Betalingerne sker i form af forfinansiering, mellemliggende betalinger og saldobetaling. De foretages til det af medlemsstaten udpegede organ.

3. Senest den 31. januar hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen en ajourført prognose for betalingsanmodningerne i det løbende og det efterfølgende regnskabsår.

4. Alle udvekslinger mellem Kommissionen og de af medlemsstaterne udpegede myndigheder vedrørende finansielle transaktioner foregår ad elektronisk vej i henhold til gennemførelsesregler, som Kommissionen fastsætter efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 3.

Artikel 76

Regler for beregning af mellemliggende betalinger og saldobetalinger

Mellemliggende betalinger og saldobetalinger beregnes ved at anvende samfinansieringssatsen for hver prioriteret opgave på offentlige udgifter, som er godkendt under den pågældende prioriterede opgave på grundlag af en udgiftsoversigt, der er godkendt af den for godkendelsen ansvarlige myndighed.

Artikel 77

Udgiftsoversigt

1. Alle oversigter over udgifter omfatter for hver prioriteret opgave de udgifter, som støttemodtagerne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og tilsvarende offentlig støtte. Udgifter, der er betalt af støttemodtagerne, dokumenteres med modtagne fakturaer eller regnskabsdokumenter med samme beviskraft.

   Hvad angår støtteordninger, der alene henhører under traktatens artikel 87, forstås ved udgifter, der er dokumenteret over for Kommissionen, udgifter betalt af de støttemodtagere, hvortil der er foretaget en betaling af det organ, som yder støtten.

2. I oversigterne over udgifter opgøres betalte udgifter med tilknytning til regioner, der modtager overgangsstøtte, særskilt for hvert operationelt program.

3. Hvad angår finanstekniske foranstaltninger, navnlig venturekapitalfonde, garantifonde og lånefonde, forstås ved udgifter, der er dokumenteret over for Kommissionen, udgifter betalt ved oprettelsen af sådanne fonde. Ved afslutningen af det operationelle program fastsættes udgifterne dog på grundlag af de faktiske betalinger fra hver enkelt fond og de støtteberettigede forvaltningsudgifter.

Artikel 78

Sammenlægning af forfinansiering og mellemliggende betalinger

1. Forfinansiering og mellemliggende betalinger må sammenlagt ikke overstige 95 % af støtten fra fondene til det operationelle program.

2. Når dette loft er nået, vedbliver godkendelsesmyndigheden med senest den 31. januar år n+1at meddele Kommissionen alle godkendte udgifter pr. 31. december år n samt de beløb, der er tilbagebetalt i årets løb for hver fond.

Artikel 79

Ubeskårne betalinger til støttemodtagerne

Medlemsstaterne påser, at det for betalingerne ansvarlige organ drager omsorg for, at støttemodtagerne modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Intet beløb må fradrages eller tilbageholdes ligesom der heller ikke må beregnes særlige eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som formindsker disse beløb for støttemodtagerne.

Artikel 80

Brug af euro

Kommissionens afgørelser om operationelle programmer, Kommissionens forpligtelser og betalinger og beløbet for godkendte udgifter og betalingsanmodninger fra medlemsstaterne udtrykkes og gennemføres i euro efter fremgangsmåden i artikel 104, stk. 3.

AFDELING 3
FORFINANSIERING

Artikel 81

Betaling

1. Efter at Kommissionen har truffet afgørelse om godkendelse af støtten fra fondene til et operationelt program, betaler Kommissionen ét forfinansieringsbeløb til det af medlemsstaten udpegede organ. Dette forfinansieringsbeløb udgør 7 % af støtten fra strukturfondene og 10,5 % af støtten fra Samhørighedsfonden til det pågældende operationelle program. Støtten kan alt efter de disponible budgetmidler fordeles over to regnskabsår.

2. Det samlede beløb, der er betalt som forfinansiering, godtgøres Kommissionen af det af medlemsstaten udpegede organ, hvis der ikke inden for fireogtyve måneder efter den dato, på hvilken Kommissionen har betalt forfinansieringsbeløbets første rate, er fremsendt nogen betalingsanmodning under det operationelle program.

Artikel 82

Renter

Alle renter, som frembringes ved forfinansieringen, konteres det pågældende operationelle program og skal fratrækkes det offentlige udgiftsbeløb, der anføres i den afsluttende udgiftsoversigt.

Artikel 83

Udligning

Det beløb, der er betalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det operationelle program afsluttes.

AFDELING 4
MELLEMLIGGENDE BETALINGER

Artikel 84

Mellemliggende betalinger

1. Der foretages mellemliggende betalinger i forbindelse med hvert operationelt program.

2. Kommissionen foretager de mellemliggende betalinger, forudsat at der er rimelig vished for, at de af medlemsstaten indførte forvaltnings- og kontrolsystemer for de operationelle programmer er i overensstemmelse med artikel 58-61. Denne vished baseres på rapporten fra det i artikel 70 omhandlede uafhængige revisionsorgan.

Artikel 85

Godkendelse af betalingsanmodninger

1. Enhver mellemliggende betaling fra Kommissionen forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

   a) der skal i henhold til artikel 75 være tilsendt Kommissionen en betalingsanmodning og en udgiftsoversigt

   b) der må i hele perioden for hver prioriteret opgave ikke være ydet mere end det maksimale støttebeløb fra fondene

   c) forvaltningsmyndigheden skal i overensstemmelse med artikel 66, stk. 3, have tilsendt Kommissionen den seneste årlige gennemførelsesrapport inden for den fastsatte frist

   d) der må hverken være tale om suspension af betalinger i henhold til artikel 91 eller en begrundet udtalelse fra Kommissionen vedrørende en overtrædelse i henhold til traktatens artikel 226 i forbindelse med den eller de foranstaltninger, for hvis vedkommende udgifterne er afholdt i henhold til den pågældende betalingsanmodning.

2. Hvis en af de i stk. 1 omhandlede betingelser ikke er opfyldt, meddeler Kommissionen hurtigst muligt medlemsstaten og godkendelsesmyndigheden, at betalingsanmodningen ikke kan godtages.

Artikel 86

Dato for indgivelse af betalingsanmodninger og frister for betaling

1. Godkendelsesmyndigheden påser, at anmodninger om mellemliggende betalinger i forbindelse med operationelle programmer samles i grupper og så vidt muligt sendes til Kommissionen tre særskilte gange om året. Hvis Kommissionen skal foretage en betaling i det løbende år, er sidste frist for indsendelse af en betalingsanmodning den 31. oktober.

2. Under forudsætning af fornøden bevilling foretager Kommissionen den mellemliggende betaling senest to måneder efter den dato, på hvilken en betalingsanmodning, der opfylder de i artikel 85 fastsatte betingelser, er registreret.

AFDELING 5
SALDOBETALING OG AFSLUTNING AF PROGRAMMET

Artikel 87

Betingelser for betaling af saldoen

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest den 30. juni 2016 har modtaget følgende dokumenter:

   a) en anmodning om betaling af saldoen og en udgiftsoversigt i henhold til artikel 75

   b) den afsluttende gennemførelsesrapport for det operationelle program inkl. de i artikel 66 fastsatte oplysninger

   c) en erklæring om gyldigheden af anmodningen om betaling af saldoen i henhold til artikel 61, litra g), sammen med den afsluttende revisionsrapport.

   Saldobetalingen forudsætter, at den afsluttende gennemførelsesrapport og erklæringen om gyldigheden af anmodningen om betaling af saldoen godtages.

2. Er de i stk. 1 omhandlede dokumenter ikke indsendt til Kommissionen senest den 30. juni 2016, frigøres saldoen automatisk i henhold til artikel 92.

3. Under forudsætning af fornøden bevilling betaler Kommissionen senest femogfyrre dage efter den dato, på hvilken den har godtaget den afsluttende rapport og erklæringen om gyldigheden af anmodningen om betaling af saldoen, denne saldo. Saldoen af den budgetmæssige forpligtelse frigøres seks måneder efter betalingen, jf. dog stk. 5.

4. Efter den 30. juni 2016 kan der ikke lægges yderligere udgifter, som ikke er godkendt før denne dato, til nogen udgiftsoversigt.

5. Uanset resultaterne af enhver revision foretaget af Kommissionen eller Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber kan den saldo, som Kommissionen har betalt i forbindelse med det operationelle program, ændres inden for ni måneder efter den dato, på hvilken den er betalt, eller, dersom der er tale om en negativ saldo, som skal godtgøres af medlemsstaten, inden for ni måneder efter den dato, på hvilken debetnotaen er udstedt.

Artikel 88

Opbevaring af dokumenter

Forvaltningsmyndigheden påser, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med det pågældende operationelle program opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten. Uden at bestemmelserne om statsstøtte skal tilsidesættes, opbevares dokumenterne i mindst tre år efter afslutningen af et operationelt program. Dokumenterne opbevares enten i form af de originale udgaver eller i form af udgaver, der attesteres som værende i overensstemmelse med de originale udgaver og findes på almindeligt anerkendte datamedier. Denne periode afbrydes i tilfælde af retsforfølgning eller på begæring af Kommissionen med begrundelse herfor.

AFDELING 6
AFBRYDELSE, TILBAGEHOLDELSE OG SUSPENSION AF BETALINGER

Artikel 89

Afbrydelse

1. Betalingsfristen afbrydes i henhold til forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 i maksimalt seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, såfremt der består tvivl om forvaltnings- og kontrolsystemernes hensigtsmæssige funktionsmåde, eller den pågældende embedsmand anmoder de nationale myndigheder om yderligere oplysninger som led i overvågningen af de bemærkninger, der er fremsat under den årlige fornyede undersøgelse, eller såfremt vedkommende har mistanke om, at de anførte udgifter rummer alvorlige afslørede eller formodede uregelmæssigheder.

   Kommissionen giver straks medlemsstaten og godkendelsesmyndigheden meddelelse om begrundelsen for afbrydelsen. Medlemsstaten tager hurtigst muligt de fornødne skridt til at rette op på situationen.

2. Hvis det viser sig nødvendigt at træffe en afgørelse i henhold til artikel 90 og 91 samt stk. 1, forlænges den ovenfor omhandlede periode med afbrydelse med højst seks måneder.

Artikel 90

Tilbageholdelse

1. Kommissionen træffer afgørelse om af de mellemliggende betalinger at tilbageholde 20 % af de beløb, der skal godtgøres af Kommissionen, hvis hovedbestanddelene af den i artikel 70, stk. 3, omhandlede korrigerende handlingsplan er gennemført, og de alvorlige mangler, der er omhandlet i den i artikel 61, stk. 1, litra e), nr. i), omhandlede årsrapport fra revisionsmyndigheden for programmet, er korrigeret, men der stadig skal foretages ændringer for at give Kommissionen rimelig vished vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemerne.

2. Enhver afgørelse om tilbageholdelse træffes af Kommissionen, efter at den har givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for to måneder.

3. De mellemliggende betalingers saldo betales, når alle fornødne foranstaltninger er truffet. Ellers kan der anvendes en finansiel korrektion i henhold til artikel 100.

Artikel 91

Suspension

1. Alle eller en del af de mellemliggende betalinger på de prioriterede opgavers eller programmernes niveau kan suspenderes af Kommissionen, hvis:

   a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som øver indflydelse på pålideligheden af proceduren for godkendelse af betalinger, og for hvis vedkommende der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger, eller

   b) der til udgifterne i en godkendt udgiftsoversigt knytter sig en alvorlig uregelmæssighed, der ikke er korrigeret, eller

   c) en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 69 og 70.

2. Kommissionen kan træffe afgørelse om at suspendere de mellemliggende betalinger efter at have givet medlemsstaten lejlighed til at fremsætte bemærkninger inden for to måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af de mellemliggende betalinger til ophør, når den finder det godtgjort, at medlemsstaten har truffet de fornødne foranstaltninger, som gør det muligt at ophæve suspensionen. Hvis medlemsstaten ikke træffer de fornødne foranstaltninger, kan Kommissionen træffe afgørelse om at nedsætte nettobeløbet eller annullere Fællesskabets støtte til det operationelle program i henhold til artikel 100.

AFDELING 7
AUTOMATISK FRIGØRELSE

Artikel 92

Principper

1. Kommissionen frigør automatisk den del af en budgetmæssig forpligtelse i forbindelse med et operationelt program, som ikke er blevet anvendt til betaling af forfinansieringen eller de mellemliggende betalinger, eller for hvis vedkommende den ikke senest den 31. december det andet år efter året for den budgetmæssige forpligtelse under programmet har modtaget en acceptabel betalingsanmodning i henhold til artikel 85.

2. Den del af forpligtelserne, som stadig ikke er indgået den 31. december 2015, frigøres automatisk, hvis Kommissionen ikke senest den 30. juni 2016 har modtaget en betalingsanmodning, den kan godkende.

3. Hvis denne forordning træder i kraft efter den 1. januar 2007, forlænges den periode, efter hvilken den første automatiske frigørelse jf. stk. 1 kan foretages, for den første forpligtelses vedkommende med antallet af måneder mellem den 1. januar 2007 og datoen for den første budgetmæssige forpligtelse.

Artikel 93

Frister for store projekter og støtteordninger

Hvis det er nødvendigt, at Kommissionen træffer en efterfølgende afgørelse for at godkende et stort projekt eller en støtteordning, korrigeres de årlige beløb, som potentielt berøres af den i artikel 92, stk. 1, omhandlede automatiske frigørelse, med forskellen mellem den tidsplan for det store projekt eller støtteordningen, der oprindeligt blev fremsendt af medlemsstaten, og den tidsplan for det store projekt eller støtteordningen, som fastlægges på tidspunktet for Kommissionens afgørelse om det store projekt eller støtteordningen. Den årlige tidsplan kan i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde ændres efter fremgangsmåden i artikel 40, stk. 3.

Artikel 94

Afbrydelse af frister som følge af retsforfølgninger og klager til højere myndigheder

Den i artikel 92, stk. 1, omhandlede periode for automatisk frigørelse afbrydes, for så vidt angår beløbet med tilknytning til de pågældende foranstaltninger, i den periode, hvor en retsforfølgning eller en klage til en højere myndighed med opsættende virkning står på, forudsat at medlemsstaten senest den 31. december år n+2 sender Kommissionen oplysninger med en begrundelse derfor.

For den del af forpligtelserne, som stadig ikke er indgået den 31. december 2015, afbrydes den i artikel 92, stk. 2, omhandlede frist på de samme betingelser som for beløbet med tilknytning til de pågældende foranstaltninger.

Artikel 95

Undtagelser fra den automatiske frigørelse

Følgende lades ude af betragtning ved beregningen af den automatiske frigørelse:

a) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvis vedkommende en betalingsanmodning er indgivet, men godtgørelsen den 31. december år n+2 er afbrudt, tilbageholdt eller suspenderet af Kommissionen i henhold til artikel 89, 90 og 91. Om disse beløb endeligt medregnes eller ej, afhænger af udfaldet af den problemstilling, som førte til tilbageholdelsen, afbrydelsen eller suspensionen af betalingen

b) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvis vedkommende en betalingsanmodning er indgivet, men godtgørelsen er nedsat, navnlig som følge af mangel på budgetmidler

c) den del af den budgetmæssige forpligtelse, for hvis vedkommende det ikke har været muligt at indgive en acceptabel betalingsanmodning som følge af force majeure, som alvorligt har påvirket gennemførelsen af det operationelle program. De nationale myndigheder, som påberåber sig force majeure, skal påvise den direkte indvirkning på gennemførelsen af hele eller en del af det operationelle program.

Artikel 96

Fremgangsmåde

1. Kommissionen underretter medlemsstaten og de berørte myndigheder i god tid, når der foreligger en risiko for anvendelse af den automatiske frigørelse i henhold til artikel 92. Kommissionen giver medlemsstaten og de berørte myndigheder meddelelse om den automatiske frigørelses størrelse på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af.

   Medlemsstaten godkender inden for to måneder efter modtagelsen af de pågældende oplysninger beløbet eller fremsætter sine bemærkninger. Kommissionen foretager senest ni måneder efter den i artikel 92 omhandlede frist den automatiske frigørelse.

2. Fondens støtte til det operationelle program nedsættes for det pågældende år med det automatisk frigjorte beløb. Medlemsstaten fremlægger en revideret finansieringsplan for at fordele det nedsatte støttebeløb over de prioriterede opgaver under det operationelle program. Sker dette ikke, foretager Kommissionen en forholdsmæssig nedsættelse af de beløb, der er afsat til hver prioriteret opgave.

AFDELING 8
DELVIS AFSLUTNING

Artikel 97

Delvis afslutning

1. Delvis afslutning af operationelle programmer kan foretages for perioder, der vælges af medlemsstaten.

   Delvis afslutning vedrører afsluttede foranstaltninger, for hvilke der senest den 31. december år n-1 er foretaget en afsluttende betaling til modtageren. I henhold til denne forordning anses foranstaltninger for at være afsluttet, når de dermed forbundne aktiviteter rent faktisk er udført, og støttemodtageren har modtaget en afsluttende betaling eller forelagt forvaltningsmyndigheden et dokument med tilsvarende virkning.

2. Det betalingsbeløb, der svarer til afsluttede foranstaltninger, fastlægges i udgiftsoversigterne.

   Delvis afslutning foretages på betingelse af, at forvaltningsmyndigheden senest den 30. juni år n sender Kommissionen følgende:

   a) en udgiftsoversigt vedrørende de pågældende foranstaltninger

   b) en erklæring, som attesterer lovligheden og den formelle rigtighed af de i udgiftsoversigten omhandlede transaktioner, udstedt af den i artikel 61 omhandlede revisionsmyndighed for programmet.

Artikel 98

Tilbageholdelse af dokumenter

1. Forvaltningsmyndigheden opbevarer til brug for Kommissionen en liste over afsluttede foranstaltninger, for hvilke der er modtaget en afsluttende betaling.

2. Forvaltningsmyndigheden påser, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med de pågældende foranstaltninger opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber. Uden at bestemmelserne om statsstøtte derfor indskrænkes, opbevares dokumenterne i mindst tre år efter den delvise afslutning af et operationelt program. Dokumenterne opbevares enten i form af de originale udgaver eller i form af udgaver, der attesteres som værende i overensstemmelse med de originale udgaver og findes på almindeligt anerkendte datamedier. Denne periode afbrydes i tilfælde af retsforfølgning eller på begæring af Kommissionen med begrundelse herfor.

3. Finansielle korrektioner i henhold til artikel 99 og 100 vedrørende foranstaltninger, der er omfattet af en delvis afslutning, skal forstås som finansielle nettokorrektioner.

KAPITEL II
FINANSIELLE KORREKTIONER

AFDELING 1
FINANSIELLE KORREKTIONER FRA MEDLEMSSTATERNES SIDE

Artikel 99

Finansielle korrektioner fra medlemsstaternes side

1. Medlemsstaterne har i første instans ansvaret for, at uregelmæssigheder undersøges, idet de reagerer på tegn på større ændringer, som øver indflydelse på egenarten af eller betingelserne for gennemførelse af eller kontrol med støtten og gør de finansielle korrektioner nødvendige.

2. Medlemsstaten foretager de finansielle korrektioner, der er nødvendige i sammenhæng med de enkeltstående eller systembetingede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller operationelle programmer. De korrektioner, der foretages af en medlemsstat, tager sigte på tilbagebetaling af hele eller en del af støtten fra Fællesskabet. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes egenart og omfang og det økonomiske tab for fonden.

   De fællesskabsmidler, der frigøres på denne måde, kan indtil den 31. december 2015 genanvendes af medlemsstaten til det pågældende operationelle program i henhold til bestemmelserne i stk. 3.

   Medlemsstaterne medtager i den årlige gennemførelses- og kontrolrapport, der sendes til Kommissionen i henhold til artikel 61 og 66, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt i det pågældende år.

3. Støtte fra fondene, som er annulleret i henhold til stk. 2, kan ikke genanvendes til den eller de foranstaltninger, som var genstand for korrektionen, eller, dersom der foretages en finansiel korrektion i forbindelse med en systembetinget fejl, til foranstaltninger inden for den prioriterede opgave, hvor den systembetingede fejl opstod.

   Medlemsstaterne meddeler i den i artikel 66 omhandlede rapport Kommissionen, hvorledes de har besluttet eller agter at genanvende de annullerede midler og eventuelt ændre finansplanen for det operationelle program.

4. Hvis der er tale om systembetingede uregelmæssigheder, udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle foranstaltninger, som kan tænkes at være omfattet deraf.

AFDELING 2
FINANSIELLE KORREKTIONER FRA KOMMISSIONENS SIDE

Artikel 100

Kriterier for korrektionerne

1. Kommissionen kan foretage finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af støtten fra Fællesskabet til et operationelt program, hvis den efter den fornødne undersøgelse drager den konklusion, at:

   a) der er alvorlige mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, hvorved den fællesskabsstøtte, der allerede er betalt til programmet, er bragt i fare

   b) udgifterne i henhold til en attesteret udgiftsoversigt er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke

   c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 69 før indledningen af korrektionsproceduren i henhold til dette stykke.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder under hensyn til, om uregelmæssigheden er systembetinget, når den fastlægger, om der bør anvendes en korrektion til en fast sats eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgiftsoversigt, for hvis vedkommende der tidligere i en årlig kontrolrapport er afgivet en positiv udtalelse i henhold til artikel 61, stk. 1, litra e), nr. ii), formodes det, at der er tale om et systembetinget problem, som giver anledning til anvendelse af en korrektion til en fast sats eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for to måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende operationelle program.

4. Hvis Kommissionen baserer sin holdning på forhold, der er fastlagt af andre revisorer end revisorerne i dens egne tjenestegrene, drager den efter at have undersøgt de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 70, de fremlagte rapporter i henhold til forordning (EF) nr. 1681/94 og eventuelle svar fra medlemsstaten sine egne konklusioner om de finansielle følger.

5. Hvis en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 13, stk. 4, kan Kommissionen foretage en finansiel korrektion ved at annullere hele eller en del af støtten fra Fællesskabet til den pågældende medlemsstat.

Artikel 101

Fremgangsmåde

1. Før Kommissionen træffer en afgørelse om en finansiel korrektion, indleder den fremgangsmåden ved at meddele medlemsstaten sine foreløbige konklusioner og anmode den om inden for to måneder at fremsætte bemærkninger.

   Hvis Kommissionen foreslår finansielle korrektioner på grundlag af en ekstrapolation eller til en fast sats, gives der medlemsstaten lejlighed til via en undersøgelse af de pågældende dokumenter at påvise, at uregelmæssighedens faktiske omfang har været mindre end det, der fremgår af Kommissionens vurdering. I samarbejde med Kommissionen kan medlemsstaten begrænse denne undersøgelse til kun at omfatte en passende andel eller stikprøve af de pågældende dokumenter. Medmindre det drejer sig om særligt velbegrundede tilfælde, må den tid, der anvendes til denne undersøgelse, ikke overstige en yderligere periode på to måneder efter den ovenfor nævnte periode på to måneder.

2. Kommissionen tager hensyn til alle beviser, som medlemsstaten fremlægger inden for fristerne.

3. Hvis medlemsstaten ikke godtager Kommissionens foreløbige konklusioner, opfordrer Kommissionen medlemsstaten til at deltage i en høring, hvor begge parter i et partnerskabsbaseret samarbejde gør en indsats for at nå til enighed om bemærkningerne og de konklusioner, der skal drages deraf. Hvis der ikke er opnået enighed inden for seks måneder efter høringsdatoen, træffer Kommissionen en afgørelse om den finansielle korrektion. Hvis der ikke finder nogen høring sted, begynder perioden på seks måneder den dato, på hvilken medlemsstatens afvisning af opfordringen til en høring modtages.

Artikel 102

Tilbagebetaling

1. Enhver skyldig tilbagebetaling til Kommissionen foretages før den forfaldsdato, der er anført i indtægtsordren, som er udstedt i henhold til artikel 81 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget[12]. Denne forfaldsdato er den sidste dag i den anden måned efter indtægtsordrens udstedelse.

2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til morarenter begyndende på forfaldsdatoen og sluttende på datoen for den faktiske betaling. Satsen for disse renter er den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner den første arbejdsdag i den måned, hvor beløbet forfalder til betaling, forhøjet med 1½ procentpoint.

---

[12] Forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002, EFT L 357 af 31.12.2002.

Artikel 103

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen ændrer intet ved medlemsstatens forpligtelse til at sikre tilbagebetalinger i henhold til artikel 100 og tilbagebetalinger af statsstøtte i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/1999.

AFSNIT VIII

UDVALG

KAPITEL I
UDVALGET FOR EFRU, SAMHØRIGHEDSFONDEN OG KOORDINATION AF FONDENE

Artikel 104

Udvalg og fremgangsmåder

1. Kommissionen bistås af Udvalget for EFRU, Samhørighedsfonden og Koordination af Fondene (i det følgende benævnt "udvalget").

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes rådgivningsproceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

   Det i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum fastsættes til en måned.

4. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

5. EIB og EIF udpeger en repræsentant uden stemmeret.

KAPITEL II
UDVALGET I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 147

Artikel 105

Udvalget i henhold til traktatens artikel 147

1. Det udvalg, der er nedsat i henhold til traktatens artikel 147, og som bistår Kommissionen med administrationen af ESF, er sammensat af en repræsentant for regeringen, en repræsentant for arbejdstagerorganisationerne og en repræsentant for arbejdsgiverorganisationerne fra hver medlemsstat. Det medlem af Kommissionen, der varetager formandskabet for udvalget, kan delegere denne funktion til en højtstående tjenestemand ved Kommissionen.

2. Hver medlemsstat udpeger en suppleant for hver repræsentant i hver af de i stk. 1 omhandlede kategorier. Er et medlem fraværende, deltager suppleanten automatisk i drøftelserne.

3. Medlemmerne og suppleanterne udpeges for en periode på tre år af Rådet på forslag af Kommissionen. Deres mandat kan fornyes. Rådet bestræber sig på at sammensætte udvalget på en sådan måde, at de forskellige berørte grupper er ligeligt repræsenteret. EIB og EIF udpeger en repræsentant uden stemmeret for de punkter på dagsordenen, som vedrører dem.

4. Udvalget høres, når den drøfter følgende spørgsmål:

   a) udkast til Kommissionens afgørelser om de strategiske nationale referencerammer

   b) de kategorier tekniske bistandsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 43, hvis der ydes støtte fra ESF.

5. Kommissionen kan høre udvalget i andre spørgsmål end de i stk. 4 omhandlede.

AFSNIT IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 106

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for, at en støtte, som Rådet eller Kommissionen har godkendt på grundlag af forordning (EØF) nr. 2052/88, (EØF) nr. 4253/88, (EF) nr. 1164/94 og (EF) nr. 1260/1999 og på grundlag af ethvert andet retsforskrift, der

gælder for denne støtte den 31. december 2006, videreføres eller ændres, herunder ophæves helt eller delvis.

2. Ved planlægningen af Fællesskabets støtte tager Kommissionen hensyn til alle foranstaltninger, der er godkendt af Rådet eller Kommissionen før denne forordnings ikrafttræden, og som har finansielle virkninger i den af den pågældende støtte omfattede periode.

3. Delbeløb, for hvilke der er indgået forpligtelse til støtte godkendt af Kommissionen mellem den 1. januar 2000 og den 31. december 2006, og for hvis vedkommende de dokumenter, der er nødvendige til afslutning af støtten, ikke er sendt til Kommissionen inden for fristen for fremlæggelse af den afsluttende rapport, frigøres senest den 31. december 2010 automatisk af Kommissionen, hvilket giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

   De dokumenter, der er nødvendige til afslutning af støtten, er anmodningen om betaling af saldoen, den endelige gennemførelsesrapport og erklæringen fra en ekspert eller myndighed, der fungerer uafhængigt af forvaltningsorganet, med et sammendrag af konklusionerne af de foretagne revisioner og en vurdering af gyldigheden af anmodningen om betaling af den afsluttende saldo og lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der er omfattet af den endelige udgiftserklæring som omhandlet i artikel 38, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 1260/1999.

   Beløb vedrørende foranstaltninger eller programmer, der er suspenderet som følge af retsforfølgninger eller klager til højere myndigheder med opsættende virkning lades ude af betragtning ved beregningen af det beløb, som skal frigøres automatisk.

Artikel 107

Revisionsklausul

Rådet tager senest den 31. december 2013 denne forordning op til revision efter fremgangsmåden i traktatens artikel 161.

Artikel 108

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1260/99 ophæves med virkning fra den 1. januar 2007.

Henvisninger til forordning (EF) nr. 1260/99 betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 109

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

På Rådets vegne
Formand

BILAG

STRUKTURFONDENE OG SAMHØRIGHEDSFONDEN

Årlige forpligtelsesbevillinger i perioden 2007-2013
(omhandlet i artikel 15)

(mio. EUR – 2004-priser)

2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
46 333	47 168	47 879	48 024	48 163	48 923	49 704

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Cohesion for growth and employment

Activit(y/ies):

TITLE OF ACTION: COUNCIL REGULATION LAYING DOWN GENERAL PROVISION FOR THE STRUCTURAL FUNDS AND THE COHESION FUND

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): 336 194 € million for commitment

2.2. Period of application:

1 January 2007 – 31 December 2013

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	Year [n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Commitments	49 021	50 903	52 704	53 921	55 159	116 373	378 082
Payments	16 611	29 483	33 468	38 808	45 042	98 296	261 709

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure*(see point 6.1.2)*

Commitments	148	153	159	162	166	350	1 138
Payments	50	89	101	117	136	296	787

Subtotal a+b							
Commitments	46 169	51 056	52 863	54 083	55 325	116 723	379 219
Payments	16 661	29 572	33 570	38 924	45 178	98 591	262 496

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Les besoins en ressources humaines et administratives seront couverts à l'intérieure de la dotation allouée à la DG gestionnaire dans le cadre de la procédure d'allocation annuelle.

L'allocation de postes dépendra d'une part de l'organisation interne de la prochaine Commission et d'autre part d'une éventuelle réallocation de postes entre services suite aux nouvelles perspectives financières.

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

[X] Proposal is compatible with existing financial programming.

Cette proposition est compatible avec la proposition de la Commission pour les perspectives financiers 2007-2013 [COM(2004)101 final du 10.02.2004]. Elle s'inscrit dans le cadre de la rubrique 1 « Croissance durable ».

Proposal will entail reprogramming of the relevant heading in the financial perspective.

Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement.

2.5. Financial impact on revenue:[13]

[X] Proposal has no financial implications (involves technical aspects regarding implementation of a measure)

OR

Proposal has financial impact – the effect on revenue is as follows:

(NB All details and observations relating to the method of calculating the effect on revenue should be shown in a separate annex.)

(€ million to one decimal place)

		Prior to action	Situation following action					
Budget line	Revenue	[Year n-1]	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
	a) Revenue in absolute terms							
	b) Change in revenue	*Δ*						

(Please specify each budget line involved, adding the appropriate number of rows to the table if there is an effect on more than one budget line.)

[13] For further information, see separate explanatory note.

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		New	EFTA contribution	Contributions form applicant countries	Heading in financial perspective
Non-comp	Diff	YES	NO	NO	**No** [1b]

4. LEGAL BASIS

Article 161

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

Voir document « Analyse d'impact étendue de la proposition de paquet législatif portant révision des règlements applicables à la gestion des fonds structurels et de cohésion ».

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

(The method of calculating the total amounts set out in the table below must be explained by the breakdown in Table 6.2.)

6.1.1. Financial intervention

Commitments (in € million to three decimal places)

Breakdown	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. Years]	Total
Action 1							
Action 2							
etc.							
TOTAL	49 021	50 903	52 704	53 921	55 159	116 373	378 082

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

	[Year n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5 and subs. years]	Total
1) Technical and administrative assistance							
a) Technical assistance offices							
b) Other technical and administrative assistance: - intra muros: - extra muros: *of which for construction and maintenance of computerised management systems*							
Subtotal 1							
2) Support expenditure							
a) Studies							
b) Meetings of experts							
c) Information and publications							
Subtotal 2							
TOTAL	148	153	159	162	166	350	1 138

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)[14]

(Where there is more than one action, give sufficient detail of the specific measures to be taken for each one to allow the volume and costs of the outputs to be estimated.)

Commitments (in € million to three decimal places)

Breakdown	Type of outputs (projects, files)	Number of outputs (total for years 1…n)	Average unit cost	Total cost (total for years 1…n)
	1	2	3	4=(2X3)
Action 1				
- *Measure 1*				
- *Measure 2*				
Action 2				
- *Measure 1*				
- *Measure 2*				
- *Measure 3*				
etc.				
TOTAL COST				

If necessary explain the method of calculation

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A				*If necessary, a fuller description of the tasks may be annexed.*
	B				
	C				
Other human resources					
Total					

[14] For further information, see separate explanatory note.

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials Temporary staff		
Other human resources (specify budget line)		
Total		

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees [1] A07032 – Non-compulsory committees [1] A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)		
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total		

The amounts are total expenditure for twelve months.

[1] Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€
II.	Duration of action	years
III.	Total cost of action (I x II)	€

(In the estimate of human and administrative resources required for the action, DGs/Services must take into account the decisions taken by the Commission in its orientation/APS debate and when adopting the preliminary draft budget (PDB). This means that DGs must show that human resources can be covered by the indicative pre-allocation made when the PDB was adopted.

Exceptional cases (i.e. those where the action concerned could not be foreseen when the PDB was being prepared) will have to be referred to the Commission for a decision on whether and how (by means of an amendment of the indicative pre-allocation, an ad hoc redeployment exercise, a supplementary/amending budget or a letter of amendment to the draft budget) implementation of the proposed action can be accommodated.)

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

Un comité de pilotage est créé pour chaque programme opérationnel par l'État membre, en accord avec l'autorité de gestion après consultation des partenaires. Le comité de pilotage s'assure de l'efficacité et de la qualité de la mise en oeuvre de l'intervention. Il examine et approuve les critères de sélection des opérations financées, évalue périodiquement les progrès réalisés pour atteindre les objectifs spécifiques du programme opérationnel, examine les résultats de la mise en œuvre et examine et approuve le rapport annuel d'exécution et le rapport final d'exécution avant leur envoi à la Commission

L'autorité de gestion et le comité de pilotage assurent le suivi au moyen d'indicateurs de résultat, y compris les indicateurs physiques, d'impact et financiers définis dans le programme opérationnel. Ces indicateurs se réfèrent au caractère spécifique du secteur de l'Etat membre et aux objectifs poursuivis. La Commission en partenariat avec les Etats membres et en conformité avec le principe de proportionnalité examine les indicateurs nécessaires au suivi et à l'évaluation du programme opérationnel.

L'autorité de gestion envoie un rapport annuel d'exécution et de contrôle du programme opérationnel à la Commission, dans les six mois suivant la fin de chaque année civile entière de mise en oeuvre. Avant leur transmission à la Commission, chaque rapport est examiné et approuvé par le comité de pilotage.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

Les programmes opérationnels des Etats membres pour la mise en œuvre du Fonds font l'objet d'une évaluation ex-ante, d'une évaluation intermédiaire et d'une évaluation ex-post.

L'évaluation ex-ante vise à optimiser l'allocation des ressources budgétaires des programmes opérationnels et améliorer la qualité de la programmation. Elle est conduite sous la responsabilité de l'Etat membre.

L'évaluation intermédiaire vise à examiner l'efficacité des programmes opérationnels en vue de leur adaptation pour améliorer la qualité des interventions et leur mise en œuvre. Elle est réalisée lorsque le suivi des programmes font apparaître que les réalisations s'écartent de manière significative des objectifs initialement prévus ou lorsque des modifications substantielles sont proposées. Elle est organisée à l'initiative de l'autorité de gestion, en concertation avec la Commission ou à l'initiative de la Commission en concertation avec l'autorité de gestion.

L’évaluation ex-post est conduite sous la responsabilité de la Commission en concertation avec l’Etat membre et l’autorité de gestion qui doit assurer la collecte des données nécessaires à sa réalisation. Elle est finalisée au plus tard deux ans à la fin de la période de programmation, les principaux résultats sont intégrés dans les rapports de clôture des programmes.

9. ANTI-FRAUD MEASURES

La Commission s’assure de l’existence et du bon fonctionnement dans les Etats membres des systèmes de gestion et de contrôle. Elle se base également sur les rapports annuels de contrôle et sur ses propres contrôles sur place pour vérifier le bon fonctionnement des ces systèmes. La Commission coopère avec les autorités nationales d’audit des programmes opérationnels, avec lesquelles elles se réunit au moins une fois par an.

En cas de défaillance des systèmes de gestion et de contrôle nationaux, la Commission interrompt, retient ou réduit tout ou partie des paiements.

La Commission peut effectuer des corrections financière en annulant tout ou partie de la contribution communautaire pour un programme opérationnel lorsqu’elle constate qu’il existe des déficiences dans les systèmes de gestion et de contrôle qui mettent en péril les contributions communautaires déjà octroyées, que les déclarations des dépenses sont irrégulières et n’ont pas fait l’objet de mesures de correction par les Etats membres ou que les Etats membres n’ont pas donné suite aux observations formulées par la Commission sur le rapport annuel d’exécution et de contrôle établit par l’autorité de gestion.